

בעזרה ש"ת

ספר

איש אמונות

עצתו אמונה

בריון פון חיזוק, אמונה און
פראקטישע עצות פאר'ן לעבן,
געשריבן דורך ראש ישיבת תפארת
התורה ברסלב

אידיש

פרשת מצורע

תשע"ט

הכתובת להשיג את הספר הקדוש הזה וכל ספרי
אדמו"ר מוהר"ן מברסלב זי"ע וספרי תלמידיו הקדושים

To obtain this and other Breslov publications:

היכל הקודש בארא פארק
Heichal Hakodesh Boro Park
1011 41 Street
718-384-1652

היכל הקודש וויליאמסבורג
Heichal Hakodesh Williamsburg
27 Skillman Street
718-384-1652

היכל הקודש קרית יואל
Heichal Hakodesh Kiryas Joel
8 Premishlan Way.
845-243-0563

היכל הקודש קרית יואל
Heichal Hakodesh Kiryas Joel
8 Hayes Ct.
845-467-5299

היכל הקודש מאנסי
Heichal Hakodesh Monsey
32 Dolson Rd.
347-733-7551

היכל הקודש בלומינגראוו
Heichal Hakodesh Bloominggrove
24 Merriewold Ln S
845-379-1161

בארץ ישראל

מוסדות "היכל הקודש" חסידי ברסלב

שע"י עמותת "ישמח צדיק-קהילת ברסלב בגליל"
בהתייסדות ע"י כ"ק מוהרא"ש זצוק"ל

רחוב רבי נחמן מברסלב 1 ת.ד. 421 יבנאל 15225

טלפון רב קווי 04-6708356

פקס: 04-6708359

Visit Our Web Site:

www.breslevcenter.com

לשמוע השיעורים 212-444-9191

Find our entire book selection at: amazon.com

To donate and/or sponsor one of our books please call: 845-248-1651

איש אמונות

פארליר זיך נישט; דו וועסט זען ווי די גאנצע פרשה וועט אריבער גיין.
בעזרת ה' יתברך – יום א' פרשת שמני, י"ז אדר ב', שנת תשע"ט לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר.

דו וועסט נאך זען אז אלעס איז געווען לטובתך; דו וועסט נאך דאנקען דעם
אייבערשטן אויף די גאנצע פרשה וואס דו גייסט אריבער, וואס עס זעט דיר אויס
שלעכט.

חכמינו זכרונם לברכה דערציילן (מדרש שוחר טוב, קיח): אויפן פסוק (תהלים קיח, כא):
"אודך פי עניתני ותהי לי לישועה", אז עס איז געווען א איד א סוחר וואס האט
איינגעקויפט סחורה צוזאמען מיט עטליכע שותפים כדי צו פארדינען אסאך געלט און
זיי זענען געפארן איבערן ים פארקויפן די סחורה. ווען מען האט זיך ארויסגעלאזט צו
פארן צו די מקומות וואו מען גייט פארקויפן די סחורה איז דער איד זייער קראנק
געווארן אויף אזוי ווייט אז ער האט נישט געקענט מיט פארן, זענען די אנדערע שותפים
געפארן און מען האט אים איבער געלאזט. האט דער איד געזאגט פארן אייבערשטן:
"רבוננו של עולם, מה פשעי ומה חטאתי, וואס האב איך געזינדיגט אז דאס האט צו מיר
פאסירט?" ער האט נישט געקענט אויסהאלטן די צער פארן וואס פונקט ער וואס ער איז
אזוי ערליך וכו' דארף אונטער בלייבן און ער קען נישט מיט גיין. אביסל שפעטער האט
ער געהערט אז אלע שותפים זענען אומגעקומען אין א רויבעריי, מען האט זיי אלע
גע'הרג'ט רחמנא לצלן און נאר ער איז געבליבן לעבן. האט ער אנגעפאנגען דאנקען
דעם אייבערשטן (ישעיהו יב, א): "אודך ה' פי אנפת בי, ישוב אפך ות'נחמני", איד דאנק דיר
אייבערשטער אז דו האסט מיר קראנק געמאכט, יעצט זע איך אז דאס איז געווען פאר
מיין טובה.

מהר"ש זאגט אז אינעם ווארט: "ות'נחמני" איז מרומו דעם הייליגן רבינו'ס נאמען, ווייל דער הייליגער רבי לערנט מיט אונו אז א מענטש זאל דאנקען דעם אייבערשטן אויף אלעס וואס ער טוט מיט אים, אפילו וואס עס זעט אויס ווי שלעכטס. פאלג דעם רבי'ן, גיי אויף א פלאץ וואו קיינער זעט דיר נישט און רעד זיך אויס דיין הארץ צום אייבערשטן אויף אידיש, זאג אים: "רבונו של עולם איך בעט דיר זייער, העלף מיר! איך קען נישט מער אנגיין! איך שפיר ווי איך גיי צוגרינד רבו רבו"; אזוי זאלסטו אים אלעס דערציילן, וועט דיר דער אייבערשטער העלפן.

פארליר זיך נישט; דו וועסט זען ווי עס וועט אריבער גיין און דו וועסט זען די ישועה מיט דייע אויגן.

...

עס איז זייער גוט צו גיין צו קברי צדיקים זיך אויסשרייען דאס הארץ צום אייבערשטן.

בעזרת ה' יתברך - א' פרשת שמיני, י"ז אדר ב', שנת תשע"ט לפרט קטן לכבוד ... גרו יאיר.

דו וואוינסט דאך סמוך ונראה צו א קבר פון א צדיק, איז דאך ממש א שאד אז דו זאלסט נישט אריבער גיין דאך איינמאל א טאג זיך מתבודד זיין; זיך אויסוויינען אויף דייע טעג און יארן וואס דו האסט פארברענט מיט נארישקייטן.

דער הייליגער רבי זאגט (ספר המדות, אות צדיק, סימן קעג): "על ידי השתחוות על קברי הצדיקים, הקדוש ברוך הוא עושה לו טובות, אף על פי שאינו ראוי לכך", ווען מען גייט מתפלל זיין ביי קברי צדיקים העלפט דער אייבערשטער אפילו דער מענטש איז נישט ראוי מען זאל אים ענטפערן; בפרט ווען א מענטש וויל תשובה טון אויף זיינע טעג און יארן וואס ער האט געטון דעמאלט נישט גוטע זאכן, איז זייער גוט צו גיין צו קברי צדיקים און זיך אויסשרייען דאס הארץ צום אייבערשטן.

דער הייליגער רבי דערציילט (ספורי מעשיות, מעשה ג', מחיצת) אז דער גזלן האט געוואלט תשובה טון, האט ער געריסן קברים; דאס הייסט ער איז געגאנגען אויף קברי צדיקים זיך מתבודד זיין און תשובה טון.

מהר"ש האט דערציילט אז עס איז געווען צוויי פרוסק'ע אידן וועלכע זענען געגאנגען אויף א שפאציר צו האבן אביסל שיחות חברים, זיך מחזק זיין איינער דעם צווייטן. אזוי שפאצירנדיג האט זיי א מתנגד נאך געשריגן: "ברסלב'ע פלבים!" האט

זיף איינער זייער פאליידיגט, 'היפּכן מען שרייט אויף אויז מיר זענען "בַּרְסְלָב'ע הונט", האט זיך דער צווייטער אנגערופן און געזאגט: "ווער נישט פאליידיגט, ער מיינט נישט צו שרייען 'הונט', ער שרייט בַּרְסְלָב'ע פֿלבים, ער זאגט אויז אז מיר טוען וואס פֿלבי האט געטון. ווען פֿלבי האט געזען אז משה רבינו האט געגעבן א בִּרְכָה פאר יהושע בן נון אז ער זאל געראטעוועט ווערן פון די עצה פון די מרגלים און ער האט נישט באקומען קיין בִּרְכָה, האט ער זיך אוועק געכאפט פון די מרגלים און געגאנגען צו די קברי צדיקים אין חברון מתפלל זיין אז ער זאל נישט ווערן פארכאפט צו קריגן אויף משה רבינו, דאס שרייט ער אויף אויז, אז מיר בַּרְסְלָב'ע חסידים גייען שטענדיג אויף קברי צדיקים, מיר גייען שטענדיג זיך מתבודד זיין, אבער ער מיינט נישט צו שרייען "בַּרְסְלָב'ע הונט".

ווען דו גייסט צום ציון וכו' זאלסטו מיר אויף מזכיר זיין לטובה, איך זאל האבן כח ווייטער ממשיך צו זיין מיט'ן משמש זיין דעם רבי'ן, אויך זאלסטו בעטן אז דו זאלסט דיין גאנץ לעבן ווייטער משמש זיין דעם רבי'ן.
א גוטע נאכט.

...

יעדער מענטש דארף האבן שיחות חברים.

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פֿרשת שמיני, י"ח אדר ב', שנת תשע"ט לפֿרט קטן
לפֿבוד ... גרו יאיר.

עס איז זייער וויכטיג אז דו זאלסט האבן שיחות חברים; זיך מחזק זיין מיט א גוטער חבר ווייטער אנצוגיין מיט דיין עבודת השם.

יעדער מענטש דארף האבן שיחות חברים, אזוי ווי דער הייליגער רבי האט דערציילט (ליקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן מח): "ושמענו מצדיק אמתו שאמר", איך האב געהערט פון אן אמת'ער צדיק וואס האט געזאגט, "שאלו הנה אומר לו אחד, יהיה מי שיהיה, בעת שעסק בעבודת השם בתחלתו: אחי, חזק ואחז עצמך - הייתי רץ ומזדרו מאד בעבודתו יתברך, כי גם עליו עבר כל הנזל, ולא היה שומע שום התחזקות משום אדם", אז ער האט נישט געהאט קיין חבר וואס זאל אים מחזק זיין און זאגן: "ברודער, שטארק זיך און דערהאלט זיך"; ווייל אויב וואלט אים איינער געזאגט די ווערטער: "ברידער, שטארק זיך און דערהאלט זיך", וואלט ער געקענט אסאך מער אנקומען בעבודת השם, אבער קיינער האט אים דאס נישט געזאגט; עס איז באוואוסט אז דער רבי האט געמיינט

מיט דעם זיף אליינס. זעט מען פון דעם אז אפילו דער גרעסטער צדיק דארף אויף האבן התחזקות.

דריי זיף מיט תלמידי היכל הקודש וואס רעדן פון רבי'ן און זייער עיקר דיבורים איז פון התחזקות און פון תכלית - וועט זיך אין דיר אויף עפעס אנקלעבן.

ווארט אויס און אנטלויף נישט פונעם אייבערשטן; דער הייליגער רבי האט געזאגט: "יש ענין שנתהפך הכל לטובה", אלעס וועט זיך איבערדרייען און עס וועט ארויס קומען נאר גוטס.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

די בעסטע זאך איז צו זיין אפן איינער מיטן צווייטן.

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת שמעני, י"ח אדר ב' שנת תשע"ט לפרט קטן
הפלה ... תחי'.

איינער טאטע האט מיר דערציילט וואס עס שטערט אייך וכו'.

די בעסטע זאך איז אז איר אליינס זאלט אים זאגן שיינערהייט אז איר גלייכט בעסער ווען ער גייט אנגעטון מיט חסידישע קליידער וכו', ווייל איר ווילט אויפשטעלן א שיינע שטוב מיט קינדער וואס וועלן גיין אנגעטון ווי ערליכע אידן.

א שאד זיך אויפצוועסן אינעווייניג און נישט לעבן אפן איינער מיטן צווייטן; איך זאג אייך ארויס קלאר, איינער וועג וואס איר האט גענומען נישט צו רעדן וכו' און איר עסט זיך אויף אינעווייניג - איז נישט גוט און בכלל נישט געזונט - דאס בעסטע איז ווען מען שמועסט און מען איז אפן איינער מיטן צווייטן.

איינער חתן ... גרו יאיר איז טייער און ליכטיג; איך קען אים גוט, ער האט זייער גוטע מידות. דאס וואס ער טוט זיך אן אזוי וכו' דאס קומט פון קטנות הדעת וכו' - נישט פון שלעכטיגקייט. אז ער וועט הערן פון אייך אז איר ווילט נישט די מאדנע קליידער וועט ער אלעס אנוועק ווארפן.

דער עיקר זאלט איר אסאך בעטן דעם אייבערשטן איר זאלט אויפשטעלן ערליכע אידישע דורות; בפרט אז איר גייט שוין חתונה האבן זאלט איר בעטן אויף גוטע קינדער און אויף אלעס גוטס.

איר ווייסט דאך די מעשה אז דעם רבינ'ס טאכטער איז געקומען צום רבי'ן זיך באקלאגן אז איר דינסט האט איר איבערגעלאזט און זי דארף א דינסט צו העלפן אין שטוב, האט איר דער רבי געפרעגט: "האסט געבעטן דעם אייבערשטן פאר א דינסט ווען דו ביסט געשטאנען אונטער די חופה? זעט מען וואס פאר א כח חתן כלה האבן ביים חופתם; מען קען אין דעם טאג אלעס פועלן.

...

אז מען געבט זיך איבער צום אייבערשטן איז מען זוכה צו א גרויסע שפע; רופן די עלטערן יעדן טאג.

בעזרת ה' יתברך - ב' פרשת שמיני, י"ח אדר ב', שנת תשע"ט לפרט קטן לכבוד ... גרו יאיר.

ווי גליקליך זענען מיר אז מיר ווייסן פון רבי'ן און פון אזעלכע פלמידים; מיר האבן זוכה געווען צו האבן אין אונזער דור מוהרא"ש וואס ברענגט אריין אין אונז אזוי שטארק די אמונה, אז מיר זאלן זען מיט אונזערע אויגן ווי דער אייבערשטער העלפט אונז אלעמאל.

אז דו דארפסט א ישועה ארויס צו קריכן פון דייע חובות זאלסטו טון וואס אלישע הנביא האט געטון ווען די פרוי איז געקומען וויינען צו אים ער זאל איר העלפן ארויס גיין פון אירע חובות, ער האט איר געפרעגט צי זי האט עפעס אויף וואס די ברכה זאל חל זיין און ער האט איר געהייסן צוזאמענעמען פליים פון די שכנים, און נאכדעם - (מלכים ב. ה): "ובאת וסגרת הדלת בעדך ובעד בניך", - זאל זי פארשפארן די טיר פאר איר און אירע קינדער; זאגט מוהרא"ש אז ער האט איר אויסגעלערנט זי זאל זיך מתבודד זיין צום אייבערשטן און זיך אינגאנצן איבערגעבן צום אייבערשטן, ווייל ווען א מענטש נעמט אריין אין זיך אז ער האט קיינעם נישט אויף דער וועלט נאר דעם אייבערשטן, דעמאלט הייבט אן קומען גרויס שפע. אבער כל זמן מען מיינט אז מען האט נאך איינעם אויף דער וועלט דעמאלט קען די ברכה נישט חל זיין; זי האט געפאלגט און אזוי געטון און אלע פליים זענען אנגעפולט געווארן מיט אויל.

דאס זאלסטו אויך טון, "ובאת וסגרת הדלת בעדך", גיי אריין אין א שטוב, פארמאך די טיר און ווייך זיך אויס צום אייבערשטן, בעט אים: "הייליגער באשעפער איך האב גארנישט, העלף מיר איך זאל האבן שפע צו קענען לעבן", וועסטו זען ווי עס

וועט אריין קומען די ברכה ביי דיר אין שטוב, דו וועסט האבן פאר דיר און פאר דיין ווייב און קינדער און דו וועסט ארויס גיין פון אלע דיינע חובות.

זע צו רופן דיינע עלטערן יעדן טאג; פארצייל זיי פון דיינע קינדער וכו' וועסטו האבן א גרויסע מצוה. מח' זיין א איד איז זייער א גרויסע מצוה, בפרט א טאטע מאמע אז מען איז מח' - איז מען זוכה צו געבענטשטע טעג.

געלויבט דעם אייבערשטן אז מען האט צוריק אנגעהויבן צו בויען דעם בנן אין אומאן; איך האף צום אייבערשטן אז דער בנן וועט אט אט ווערן פארטיג בזכות די געטרייע תלמידי היכל הקודש וואס וילן ממשיך זיין דעם וועג ווי אזוי מוהרא"ש האט אונז געלערענט, זיך צו האלטן צוזאמען מיט ליבשאפט.

איך וועל דיר שיקן בילדער דו זאלסט זען ווי מען בויעט און זען וואו דיין געלט גייט.

...

מאך זיך א שיעור צו לערנען יעדן טאג משניות וועסטו ארויס קריכן פון דיינע עבירות.

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת שמני, י"ט אדר ב', שנת תשע"ט לפרט קטן לכבוד ... גרו יאיר.

עס איז נישט דא קיין אנדערע רפואה צו לעשן די פייער פון דיין יצר הרע נאר דורך לימוד משניות; דער הייליגער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן יט) אז אפילו א מענטש וואס זינקט נעבעך אין עבירות, אויב וועט ער זיך מאכן א שיעור יעדן טאג צו לערנען משניות וועט ער ארויס קריכן פון זיינע עבירות.

מיר האבן זוכה געווען צו פאקומען א 'סדר דרך הלימוד' פון הייליגן רבי'ן (פמבואר בשיחות הר"ן, סימן עו), אז אפילו מען פארשטייט נישט וואס מען לערנט זאל מען ווייטער לערנען און זאגן די ווערטער פון די תורה. די ווערטער פון תורה טוישט דעם גאנצן מענטש לטובה.

טו עס פאר דיין לעבן, פאר דיין עתיד און פאר דיין נצחיות; הייב היינט אן לערנען משניות, זאג די ווערטער פון די הייליגע משניות. קוק נישט אויף קיינעם, קוק נאר צום אייבערשטן.

איך האף צו הערן פון דיר בקרוב אז דו האסט אנגעהויבן זאגן משניות פסדרן אויפן סדר דרך הלימוד פון רבי'ן.

שְׂרִיב מִר מְזַמֵּן לְזִמְן וְעֵסְטוּ מִר מְחַיֵּי וַיֵּין.

א גוֹטן טָאג.

...

מֵעַן דַּאָרף אַרײַן כאָפֿן צו לְעֶרְנֶען תּוֹרָה וְעַן מֵעַן הָאָט נָאָר צײַט.

בְּעִזְרַת ה' יתְבַרֵךְ – ד' פְּרִשְׁת שְׁמִינִי, כ' אָדָר ב', שְׁנַת תשע"ט לְפָרְט קָטָן

לְכַבּוֹד ... נְרוּ יֵאִיר.

אײף בֶּעֵט דִיר זײער זאַלסט עפּעס זען צו לְעֶרְנֶען יעדן טָאג.

געב א קוק וואו דו קומסט אן מיט תירוצים; יעדן טאג אן אנדערע תירוץ אויף אפצושטופן דאס לְעֶרְנֶען. דו פאפסט זיך אליינס מיטן זאגן: 'מארגן וועל איך לְעֶרְנֶען'; 'שבת וועל איך לְעֶרְנֶען'; 'קומענדיגע וואך וועל איך לְעֶרְנֶען'; אזוי גייען אנוועק די טעג און יארן אן לְעֶרְנֶען, אן מעכיר סדרה זיין און אן עפּענען די הייליגע גמרא.

דעריבער וויל איך דיר מחזק זיין דו זאלסט יעצט נעמען א חימש און א משניות מיט די יינע זאכן וואס דו דארפסט ערלעדיגן. חכמינו זכרונם לברכה זאגן (אבות ב, ד): "אל תאמר לך שאפנה אשנה", זאג נישט: 'ווען איך וועל האבן צייט און איך וועל נישט זיין פארנומען, דעמאלט וועל איך לְעֶרְנֶען', ווייל: "שמה לא תפנה", עס קען זיין אז דו וועסט קיינמאל נישט האבן קיין צייט; עס זענען דא מענטשן וואס זענען שטענדיג פארנומען, ממילא קען זיין אז יעדעס מאל וועלן זיי האבן אנדערע תירוצים פארנוואס מ'ען קען נישט לְעֶרְנֶען, דעריבער דארף מ'ען ארײַן כאָפֿן צו לְעֶרְנֶען תּוֹרָה וְעַן מֵעַן הָאָט נָאָר צײַט.

נעכטן האט מיין טאטע שליט"א חתונה געמאכט מיין שוועסטער תחילת; איך האב זיך באטייליגט ביי די חתונה וואו איך האב זייער אסאך געטאנצן אויף די גס אז איך ווייס פון רבי'ן וואס געבט מיר לעבן, עס איז גרינגער צו טאנצן ביי א חתונה ווי טאנצן אליינס. ביי מצוה טאנץ האב איך אויסגערופן מיין טאטע שליט"א מיטן נוסח פון: 'יעמוד', 'יעמוד'; "מה אשיב לה" כל תגמולהי עלי" (תהלים קטז, יב) אז מען האלט שוין דא.

אויב דו ווילסט קומען מיט אונז אין קעמפ דעם זומער שנת תשע"ט זאלסטו דאס איינמעלדן און אפיס און ברענגען א דיפאזיט ווי פריער; עס ווערן נתרבה נאך און נאך תלמידים און עס קומען צו פרישע משפחות זאלסטו זען נישט ארויסצופאלן.

א גוֹטע נָאָכְט.

...

כאפ א שפאציר אליינס מיטן אייבערשטן וועסטו זען אז אלעס וועט דיר בעסער ווערן.

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת שמני, כ"א אדר ב', שנת תשע"ט לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר.

בעט איבער דיין ווייב אפילו אויב זי איז נישט גערעכט. מוהרא"ש זאגט אז מען דארף שטענדיג געדענקען דעם פלל: "זיי קלוג, נישט גערעכט"; דאס איז דער סוד פון האבן שלום בית, נישט זוכן אויסצופירן.

מיט אביסל סבלנות וועסטו אסאך מער אנקומען ווי מיט'ן זיך טענה'ן וכו'. פון יפוחים און טענה'רייען האט מען גארנישט, עס ווערט נאר דורכדעם מער און מער אפגעקילט די אהבה וכו'.

גיי אביסל ארויס פון דיין קטנות, כאפ א שפאציר אליינס מיטן אייבערשטן און דערצייל אים אלעס; שמועס מיט אים אזוי ווי צו א גוטער פריינד וועסטו זען אז אלעס וועט דיר בעסער ווערן.

איך ווארט דיר צו זען היינט ביים שיעור.
א גוטן טאג.

...

מיר דארפן שטענדיג געדענקען וואס דער רבי האט געטון פאר אונז.

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת פרשת שמני-פרה, מכרכים החודש, כ"ב אדר ב',
שנת תשע"ט לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר.

די וואך שבת איז זייער א גרויסער שבת; מען ליינט די פרשה פון טהרת ישראל,
די פרשה פון פרה אדומה.

וויפיל דארפן מיר דאנקען און לויבן דעם אייבערשטן אז מיר האבן דעם הייליגן רבי'ן - דער כהן גדול וואס איז אונז מטהר מטומאת מת; איך האף אז דו האסט אריין גענומען אין דיר די נעכטיגע שיעור (ליל שישי) און דו וויסט שוין ווי אזוי מען קען זיך

מטהר זיין פון טומאת מת, - דורך דעם כהן גדול וואס רייניגט אונז מיט זיינע הייליגע עצות.

וואס זעען מיר ביי די פרה אדומה? דער פסוק זאגט (במדבר יט, ב): "זאת חקת התורה אשר צוה ה' לאמר", און חכמינו זכרונם לברכה זאגן (במדבר רבה יט, א) אז איוב האט געזאגט (איוב יד, ד): "מי יתן טהור מטמא? לא אַחד"; ווייל מען זעט אז די אלע וואס זענען עוסק מיט די פרה אדומה ווערן טמא, און די פרה אדומה רייניגט א מענטש וואס איז טמא, דאס האט איוב געפרעגט: "מי יתן טהור מטמא?" נאר דער אייבערשטער, "לא אַחד" און קיינער מער; "אמר הקדוש ברוך הוא: חקה חקקתי, גזירה גזרתי, אי אתה רשאי לעבור על גזרתי" - דאס איז א חק אן א טעם.

דאס איז דער חק פון פרה אדומה, (במדבר רבה, שם): "כל העוסקין בפרה מתחלה ועד סוף, מטמאין בגדים", דער וואס איז עוסק מיט'ן רייניגן די טמאנע מענטשן - דער ווערט טמא, אבער: "היא גופה מטהרת בגדים", ער אליינס מאכט יענעם טהור; פלעגט מוהרא"ש זאגן אז דאס זעט מען ביים רבי'ן. עס קומט א בחור וואס איז אנגעפילט מיט חטאים פון קאפ ביז פיס - בפרט אין די צבירה פון פגם הברית, הוצאת זרע לבטלה רחמנא לצלן, און דער צדיק געבט זיך אפ מיט אים; ער הערט אים אויס, ער שמועסט מיט אים און ער געבט אים עצות ווי אזוי ער זאל קענען ארויס קריכן פון זיינע פראבלעמען און ער טוט אים אן מיט שיינע קליידער; צוביסלעך הייבט ער אן צו לערנען און דאווענען, ביז דער אייבערשטער העלפט אים אז ער טרעפט זיין שידוך און דער צדיק לאזט זיך ווייטער אראפ צו אים, ער שמועסט מיט אים און מיט זיין ווייב, ער לערנט זיי שיינע וועגן ווי אזוי זיי זאלן לעבן, ביז ער איז אינגאנצן מטהר דעם איש טמא און עס איז געווארן 'לטהר טמאים', אבער יעצט ווערט 'לטמא טהורים' דער מענטש זאגט אז דער כהן - דער צדיק - וואס האט אים אפגעוואשן און זיך געפארעט מיט אים ביז ער איז געווארן טהור - איז גאר טמא.

אויף דעם דארפן מיר בעטן דעם אייבערשטן - מיר זאלן נישט מטמא זיין דעם כהן וואס מאכט אונז טהור; מיר זאלן שטענדיג געדענקען ווי אזוי מיר האבן אויסגעזען פאר מיר האבן געטראפן דעם הייליגן רבי'ן, וואס דער רבי האט געטון מיט אונז און וואס ער טוט מיט אונז ווייטער.

איך שיק דיר א בריוו פאר דיין ווייב, געב איר דאס איבער נאך פאר שבת.

א פרייליכן שבת.

די גרויסע חשיבות פון די ארבעט פון די אידישע פרויען.

בעזרת ה' תחברך - ערב שבת פרשת שמני-פרה, מברכים החודש, כ"ב אדר ב', שנת תשע"ט לפרט קטן
מרת ... תחי'.

יעצט ווען מיר קומען שוין נענטער און נענטער צום יום טוב פסח און עס הייבט זיך אן די ארבעט פאר אידישע פרויען צו רייניגן אויף פסח; כאטשיג פון איין זייט איז אביסל שווער צו רייניגן לכבוד פסח אבער וויסן זאלט איר אז אין הימל זעט מען יעדע זאך וואס מען טוט דא בזה העולם; יעדע ריר, יעדע בייג און יעדע שווערע אטעם וואס די פרויען טוען לכבוד פסח. אזוי ווי דער הייליגער בעל קדושת לוי - דער בארדיטשובער רב זכותו גן עלינו האט געזאגט, אז פון די ארבעט פון די פרויען וואס מאכן פסח'דיג; פון זייער קראצן, רייבן און פשרן ווערן באשאפן מלאכים, די זעלבע מלאכים וואס ווערן באשאפן ראש השנה ווען מען בלאזט שופר. דערפאר זאלט איר זיך זייער פרייען אז איר זענט באשעפטיגט מיט אזא הייליגע ארבעט.

עס איז טאקע שווער יעצט פאר פסח מיט די גאנצע ווירטשאפט וואס ליגט אויף אייך, אבער פון הימל קוקט מען זיך צו צו די ארבעט וואס די פרויען ארבעטן און זכות נשים צדקניות וועלן מיר אויסגעלייזט ווערן פון דעם ביטערן גלות.

אמאל איז א פרוי געקומען צום הייליגן סטייפלער גאון זכרוננו לברכה און אים אנגעפרעגט וכו' נישט צו האבן קינדער וכו' ווייל זי האט נישט קיין פח, האט דער סטייפלער גאון איר געזאגט: "יעדער מענטש שרייבט מען אפ ראש השנה וויפיל פח ער וועט האבן און וויפיל ער זאל זיך מוטשען וכו', אויב מען דריידט זיך ארויס פון די ארבעט פון קינדער וכו' מיינט נישט אז מען דריידט זיך ארויס פון די פלאג, דעמאלט קומט אנדערע פלאג"; דאס זעלבע זאג איך אייך, די וואס דרייען זיך ארויס פון פסח'דיג מאכן מיינט נישט אז זיי דרייען זיך ארויס פון ארבעטן, ווייל עס קומט אנדערע שווערע ארבעט. דעריבער זאלט איר זיך פרייען אז אייער פלאג, ארבעט און מי גייט אריין אין מצוות און אין גוטע זאכן. אין אנגרייטן פאר יום טוב און אין זיך באשעפטיגן מיט קינדער.

ווען עס איז אייך גאר ביטער זאגט ארויס שטילערהייט א ווארט פון מויל; זאגט: "טאטע, געב מיר פח", וועט אייך גלייך גרינגער ווערן.

א פרייליכן שבת.

...

מאף זיך שיעורים אין רבינ'ס ספרים, דאס וועט דיר באשיצן פון אלעם שלעכטס. בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת תזריע, כ"ד אדר ב', שנת תשע"ט לפרט קטן לכבוד ... גרו יאיר.

געלויבט דעם איבערשטן אז דו האסט אזוי שיין חתונה געהאט; איז יעצט שוין צייט זאלסט אנהייבן לעבן מיט תכלית. דו האסט א וואילע ווייב, זאלסטו מיט איר לעבן און מיט איר זאלסטו פארברענגען וכו'. לאז אפ דייע חברים; גיי נישט ארויס פארברענגען מיט זיי, גיי נאר מיט דיין ווייב. א בחור און א מיידל זענען צוגעוואוינט פון פאר די חתונה צו לעבן מיט חברים; מען פארט, מען קומט, מען גייט און מען רעדט - אלעס מיט חברים, אבער איינמאל מען האט חתונה געזעגנט מען זיך פון אלע בעסטע חברים און מען הייבט אן לעבן אן אמת'ע לעבן מיט די ווייב - אן קיינעם.

מאף דיר א שיעור אין ספר הקדוש ליקוטי מוהר"ן; אפילו אין אנהייב וועסטו נישט פארשטיין וואס דו לערנסט זאלסטו גיין כסדרן, זאגן די ווערטער פונעם הייליגן ספר וועסטו זוכה זיין צו א נייע לעבן. דער הייליגער רבי האט געזאגט (ת"י מוהר"ן, סימן שמט): "שיכולין להיות נעשה בעל תשובה גמור על ידי למוד הספר שלו", מען קען ווערן אן אמת'ער בעל תשובה אז מען לערנט דעם ספר ליקוטי מוהר"ן; נאך האט דער רבי געזאגט: "מי שישב ויעסק בספריו רק בלי קנטור ונצחון, ויסתפל בו באמת, אז בנדאי יהיו נבקעין אצלו כל גידי קשיות לכבו", ווער עס וועט לערנען זיין ספר מיט אן אמת וועט זיך אים עפענען אלע פארשטאפטע אדערן, ער וועט ווערן אן ערליכער איד. מיט דעם לשון האט דער רבי געזאגט: "סע וועט אים אלע אדערן טרענען".

הייב אן מיט א פרישקייט און פאניי זיך; מאף זיך שיעורים אין דעם רבינ'ס ספרים, דאס וועט דיר באשיצן פון אלעם שלעכטס. רבי נתן האט אמאל געזאגט פאר א יונגערמאן: "יונגערמאן, לערן אסאך ליקוטי מוהר"ן! ווייל א גוף וואס האט געלערנט ליקוטי מוהר"ן וועלן די ווערים נישט צוקומען". נאך האט רבי נתן געזאגט בעפאר זיין הסתלקות: "אפילו דער גרעסטער בעל עבירה, אויב וועט ער זיך האלטן אין רבי'ן וועט ער האבן א תיקון". זעט מען פון דעם אז דער רבי האט א כח צו העלפן יעדן איינעם.

עס איז נאך געבליבן בלויז געציילטע באנגעלאוס פארן זוממער ביי אונז אין קעמפ'מחנה היכל הקודש; אז דו ווילסט הנאה האבן און זיין אין גן עדן הפתוח' פאר צען וואכן צוזאמען מיט תלמידי היכל הקודש, רוף שוין אן האברך ... גרו יאיר וואס האט

גענומען אויף זיך די עול פונעם קעמפ אז מיר זאלן קענען זיין בצוותא חדא, א חבורה פון משפחות וואס לעבן מיטן אייבערשטן. עס איז נישט דא גענוג באנגעלאוס פאר אלע משפחות, ווייל עס ווערן נתרבה יעדעס יאר נאך און נאך תלמידים פן רבו, דעריבער זאלסטו זיך שוין איינמעלדן.

דער אייבערשטער זאל העלפן אז מיר זאלן זוכה זיין צו ברענגען משיח, אזוי ווי עס שטייט (זוהר חדש, פרשת נח, דף ל): "דאי יחזרון בתשובה רישי כנישתא, או חדא כנישתא, בזכותם תפגש כל גלותא"; אויב איין קהלה אדער איין בית המדרש וועלן זיך האלטן אין איינעם, מען וועט תשובה טון און דינען דעם אייבערשטן, וועט דער אייבערשטער ברענגען משיח צדקינו במהרה בימנו, אמן.

א גוטן טאג.

...

ווען מען בעט דעם אייבערשטן אויף יעדע זאך וואס מען דארף - דאס איז די העכסטע מדריגה.

בעזרת ה' יתברך - א' פרשת תזריע, כ"ד אדר ב', שנת תשע"ט לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר.

אז עס דרוקט דיר דייןע חובות וכו' און דו שפירסט ווי דו קענסט מער נישט וכו', דו טראכסט מחשבות פון וכו'; בעט איך דיר, פרוביר נאך די עצה פון רבי'ן; גיי אין א ווינקל וואו קיינער איז נישט דארט און קיינער וועט נישט הערן וואס דו רעדסט און זאג פאר'ן אייבערשטן: "אייבערשטער איך קען נישט מער! אייבערשטער איך האלט מער נישט אויס! אייבערשטער, איך שפיר ווי עפעס גייט פאסירן מיט מיר פון די חובות וואס דרוקן מיר אזוי שטארק"; בלייב דארט און וויין צו אים, זאג פאר'ן אייבערשטן ווי שטארק עס באדערט דיר אז דו קענסט נישט אהיים ברענגען געלט פאר דיין ווייב און קינדער. יעצט פאר פסח דארפסטו דאך האבן אסאך געלט פאר רייניגן די שטוב, איינקויפן עסן, מצות וכו' וכו', געלט פאר קליידער און שיד פאר דיר, דיין ווייב און קינדער.

שמועס אויס מיטן אייבערשטן יעדע איינציגסטע הוצאה (עקספענס); דער אייבערשטער וועט הערן דיין געבעט און דו וועסט זען א גרויסע גס. ווייל אין זוהר הקדוש שטייט (פרשת בלק, קצה.) אז ווען אן ארימאן קומט צום אייבערשטן און בעט אויף פרנסה, ער טענה'ט מיטן אייבערשטן פארן וואס ער האט נישט קיין פרנסה; זיין ווייב

און קינדער ווארפן אויף עסן און ער האט זיי נישט וואס צו געבן, זאגט דער זוהר הקדוש אז די תפילה איז חשובער ביים אייבערשטן מער פון אלע תפילות, עיין שם.

דאס איז 'דביקות צום אייבערשטן'; ווען מען בעט אים אויף א זאך וואס מען דארף זייער שטארק און עס טוט וויי - דאס איז 'דביקות בהשם תבריך'. מענטשן מיינען אז ווען מען בעט אויף גשמיות איז דאס נישט קיין עבודת השם, אבער באמת איז עס נישט אזוי, נאר ווען מען בעט דעם אייבערשטן אויף יעדע זאך וואס מען דארף - דאס איז די העכסטע מדריגה.

מיטוואך נאכט וועט אס רצה ה' זיין א שיעור פאר די פרויען; איך האב זייער וויכטיגע זאכן איבערצוגעבן. זאלסטו שוין אויסרעכענען אז דו זאלסט קענען בלייבן אין שטוב כדי זיין ווייב זאל קענען קומען הערן די שיעור.
א גוטע נאכט.

...

אונזער גאנצע חיות דארף זיין אז מיר האבן אמונה אינעם אייבערשטן בעזרת ה' תבריך - יום ב' פרשת תזריע, כ"ה אדר ב', שנת תשע"ט לפרט קטן לכבוד ... גרו יאיר.

ווי גליקליך זענען מיר אז מיר ווייסן פון רבי'ן וואס לערנט אונז אויס ווי אזוי מיר קענען האבן א גוט לעבן, דורכ'ן אריין נעמען דעם אייבערשטן אין אונזער לעבן. דער הייליגער רבי נתן האט דערציילט אז ביים אנהייב פון זיין התקרבות צום הייליגן רבי'ן איז דער רבי איינמאל געגאנגען מיט אים אויף א שפאציר; דער רבי האט גערעדט מיט אים זייער שיינע זאכן און אים זייער מחנה און מחזק געווען, אזוי שפאצירנדיג האט דער רבי ארויף געלייגט זיין האנט אויף רבי נתן'ס אקסל און אים געזאגט בלויז געציילטע ווערטער, וואס די פאר ווערטער האבן אים מחי' געווען דורכאויס זיין גאנצע לעבן; דער הייליגער רבי האט אים געזאגט: "און ווייטער איז זייער גוט, אז מען רעדט זיך אויס דאס הארץ פארן אייבערשטן אזוי ווי מען רעדט זיך אויס פאר א גוטן פריינד"; דער רבי האט אים דעמאלט אנפלעקט די זאך פון התבודדות, אז א מענטש זאל זיך צוגעוואוינען צו רעדן צום אייבערשטן אויף זיין שפראך וואס ער איז צוגעוואוינט צו רעדן, אים אלעס אויסדערציילן און גארנישט פארהוילן פונעם אייבערשטן.

האט רבי נתן זכרוננו לברכה שפּעטער דערציילט: "ווען דער רבי האט ארויף געלייגט זיין האנט אויף מיין אקסל און מיר געזאגט די ווערטער: 'און ווייטער איז זייער גוט, אז מען רעדט זיך אויס דאס הארץ פארן אייבערשטן אזוי ווי מען רעדט זיך אויס פאר א גוטן פריינד', האב איך גלייך געשפירט אז איך האב שוין א וועג צו מצליח צו זיין אין לעבן, ווייל וואס עס זאל נאר נישט אריבער גיין אויף מיר וועל איך זיך נישט פארלירן, נאר גיין צום אייבערשטן און אים אלעס דערציילן (פעולת הצדיק, סימן תכג-תכד)".

זיי זיך מחי' מיט אמונה אינעם אייבערשטן; אונזער גאנצע חיות דארף זיין אז מיר האבן אמונה אינעם אייבערשטן, דאס אליינס דארף דיר פרייליך מאכן.

מוהרא"ש זכרוננו לברכה האט דערציילט פון א רב א תלמיד חכם וועם די רוסן ימח שמו וזכרם האבן פארקאפט אין סיביר, וואס ווי באקאנט איז יעדער וואס איז פארקאפט געווארן ביי די קאמעניסטן ימח שמו אין סיביר געווען דארט אויף ווייניגסטנס צען יאר, מען האט דארט געטון ביטערע שווערע ארבעט אין שרעקליכע אומשטענדן. אין ביטערע פּרעסן פון מיינוס צוואנציג וכו', און רוב יאר איז בכלל נישט דא קיין זון דארט. מענטשן פלעגן דארט פארפריירן ווערן רחמנא לצלן און קיינמאל נישט צוריק קומען צו זייערע משפחות, מיליאנען מענטשן זענען דארטן פארפריירן געווארן השם ינקום דמם; דער רב דער צדיק איז דארט אנגעקומען און נאך צען יאר איז ער ארויס פון דארט בדרוך גס.

נאכן באפרייט ווערן האט ער זיך געטראפן מיטן גרויסן צדיק דער רי"ץ פון ליובאוויטש זכותו יגן עלינו, ער האט אים דערציילט וואס עס איז אריבער אויף אים; אז ער האט נישט געהאט קיין תפילין און קיין ציצית, עס איז נישט געווען קיין שבת, בקיצור, ער האט גארנישט געהאט, קיין שום מצוה. איין טאג איז ער אויפגעשטאנען זייער צעבראכן, ווען ער האט געזאגט: "מודה אני לפניך", האט ער האט אנגעהויבן טראכטן קשיות אויפן אייבערשטן: 'אויף וואס דאנק איך דעם אייבערשטן? איך האב דאך גארנישט דא, איך קען דאך נישט מקיים זיין קיין שום מצוה פון די תורה, אבער ער האט ווייטער געזאגט די ווערטער: "מודה אני לפניך מלך חי וקים, שהחזרת בי נשמתی בחמלה, רבה אמונתך", פלוצלינג איז אריין אין אים א שמחה, ער האט געזאגט פארן אייבערשטן: 'רבוננו של עולם, איך האב דיר שוין אויף וואס צו דאנקען און לויבן - 'רבה אמונתך' איך האב דאך א מצוה צו גלייבן אין דיר; אמת טאקע איך האב נישט קיין ציצית, קיין תפילין, נישט קיין שבת נישט יום טוב, גארנישט האב איך נישט, אבער: 'רבה אמונתך' איך קען זיך מחזק זיין מיט די אמונה'; ווען דער צדיק רבי יוסף יצחק פון ליובאוויטש זכותו יגן עלינו האט דאס געהערט האט ער געשמייכלט און

געזאגט: "עס האט זיך געלוינט דאס זיץן אין סיביר צען יאר דו זאלסט דאס געוואר ווערן, אז א מענטש האט גארנישט נאר 'רבה אמונתך' און מיט דעם דארף מען זיך מחנ' זיין".

י"שר כח פארן העלפן די מוסד מיר זאלן ווייטער קענען אנגיין מיט'ן צאלן די מלמדים און טיטשערס; איך בעט יעדן טאג פאר די אלע וואס העלפן די מוסד מיר זאלן קענען אנגיין מיט'ן אריין ברענגען דעם רבינ'ס עצות אין אידישע קינדער.

רבי נתן האט געזאגט: "אויף פסח וועט זיין, ווי נעמט מען דעם פסח אליינס?" זינג עס מיט'ן ניגון.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

אפילו דו האסט קוים פאר דיר אליינס אויף יום טוב זאלסטו זוכן צו טון חסד פאר אנדערע.

בעזרת ה' יתברך - ב' פרשת תזריע, כ"ה אדר ב', שנת תשע"ט לפרט קטן לכבוד ... נרו יאיר.

מען שפירט שוין אין די לופט דעם יום טוב פסח; מען רוימט און מען קויפט שוין איין פאר יום טוב.

מוהרא"ש פלעגט שטענדיג זאגן ביי די שיעורים אז דער אייבערשטער האט זיך נישט וואס צו שעמען מיט אידישע קינדער מיט די חסד וואס אידן טוען איינער מיטן צווייטן. בפרט יעצט פאר דעם יום טוב פסח, וואסערע חסד אידן טוען אלץ איינער פאר'ן צווייטן; מען טיילט אויס פאר טויזנטער אידן עסן פסח אריינגערעכנט וויין, פיש, פלייש און מצות. נאכדעם זענען דא וואס העלפן שלעפן פאר אנדערע, סיי פאר די וואס האבן נישט קיין וועג דאס אפצונעמען און פאר עניים בני טובים וואס שעמען זיך וכו' זענען דא וואס העלפן זיי בדרך כבוד. דאס איז די גרעסטע מצוה וואס איז נאר שיין, צו פרייליך מאכן אידישע קינדער וואס קענען נישט אליינס אריין ברענגען דעם יום טוב פסח.

מוהרא"ש זאגט, וואס איז פשט פון דעם וואס מען שרייט אויס פסח ביינאכט אין די הגדה ביי דעם שטיקל פון הא לחמא עניא: "כל דכפין - ייתי ויכל", ווער עס איז הונגעריג זאל קומען עסן, וואס איז פשט אז דו זיצט אין א צוגעמאכטע שטוב בשעת דו רופסט אויס "כל דכפין - ייתי ויכל", ווער עס איז הונגעריג זאל קומען עסן, קיינער

הערט דאך נישט, לאמיר זען דו זאלסט אויסרופן אין בית המדרש: "כל דכפין - ייתי ויכל", ווער עס איז הונגעריג זאל קומען עסן! נאר מיט דעם וואס מען האט געהאלפן אלע הונגעריגע אידן, אלע וואס האבן נישט פאר יום טוב פסח; מען האט געזארגט פאר זיי פאר יום טוב מיט'ן זיי געבן קמחא דפסחא, מען האט געשלעפט און געברענגט וכו' וכו', - קען מען טאקע זאגן ביים סדר: "כל דכפין - ייתי ויכל".

וויל איך דיר מחזק זיין אז אפילו דו האסט קוים פאר דיר אליינס אויף יום טוב זאלסטו זוכן צו טון חסד פאר אנדערע - אז דו קענסט נישט במזמן טו חסד בגוף; אז דו ווייסט פון א פלאץ וואו מען טיילט עסן גיי נעמען פאר דיין חבר וואס האט נישט, ווייל עס זענען דא משפחות וואס האבן נישט וואס צו עסן - פשוטו כמשמעו; דאס וועט דיר ראטעווען פון אלע נפילות וואס דער יצר הרע ווארפט דיר אראפ.

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א', סימן רב): "צדקה תציל ממות" איז די ראשי תיבות 'מצת'; נאך זאגט דער רבי: "סגולה לחלי נופל רחמנא לצלן, פזר נתן לאביונים: ראשי תבות 'נפ"ל', א סגולה צו געראטעוועט ווערן פון חולי נופל (עפילעפסי) איז צו געבן צדקה וואס איז די ראשי תיבות פון די מחלה; דאס גייט ארויף סיי ברוחניות און סיי בגשמיות. אויב א מענטש האט רחמנא לצלן די מחלה פון חולי נופל, זאגט דער רבי זאל ער געבן צדקה. און דאס גייט אויף ארויף ברוחניות, אז א מענטש וואס זעט אז ער האלט אין איין פאלן; וויפיל ער וויל זיין ערליך און ער נעמט זיך פאר צו טון נאר גוטע זאכן, פאלט ער צוריק צו זיינע רגילות'ן וכו', זאל ער געבן צדקה.

דער אייבערשטער זאל דיר העלפן זאלסט זוכה זיין צום פסח אליין, וואס דאס איז פה - סח; וואס דו דארפסט זאלסטו נאר בעטן פונעם אייבערשטן.
א גוטע נאכט.

...

יעצט ווען מען רוימט אויס די חמץ איז די ריכטיגע צייט אפצולאזן און
אנוועקנווארפן די מאויס אין שמרץ

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פּרשת תזריע, כ"ו אדר ב', שנת תשע"ט לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר.

ווען וועסטו זיך אויפנועקן פון זיין שלאף? ווען וועסטו זיך כאפן - ווען דו וועסט
שוין אלעס פארלירן?! יעצט ווען מען רוימט אויס די חמץ רויס אויס די עקלדיגע

מאווים וואס דו קוקסט. דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן קח): "א מענטש פון איין מענוג'ל וועגן פון א פערטל שעה, קאן ער אן ווערן גאר דעם עולם הזה מיט דעם עולם הבא", מיט קוקן אפאר מינוט עבירות קען מען אלעס פארלירן.

דו ווייסט אונדאי די מעשה וואס האט זיך אפגעשפילט ביים רבי'ן אין שטוב איינמאל פאר פסח ווען מען האט איבער געפארבט די דירה און דעם רביניס טאכטער די צדיקת אדל האט געהאלפן מסדר זיין די דירה און איבער דעקן די מעבל וכו' אז עס זאל נישט ווערן שמוציג. אויפן וואנט האט געהאנגען א טיייערע זייגער, האט אדל גענומען א פרויען טיכל און איבער געדעקט דערמיט דעם זייגער אז עס זאל נישט שמוציג ווערן, האט איר דער רבי געזאגט: "מיט דעם דעקסטו איבער די זייגער? דו ווייסט נישט אז עס איז דא אזעלכע שוואכע מוחות, וואס ווען זיי זעען נאר א פרויען טיכל באקומען זיי שוין שלעכטע מחשבות? ! נעם עס אראפ און דעק עס איבער מיט א צווייטע זאך"; איז יעצט פאר פסח ווען מיר רוימען אויס די חמץ איז די צייט צו בעטן דעם אייבערשטן: "הייליגער באשעפער, העלף מיר איך זאל האבן כח אפצולאזן מיינע שלעכטע רגילות'ן, מיינע שלעכטע געוואוינהייטן; איך זאל אנוועק ווארפן מיינע עבירות און איך זאל אפהאקן אלע שייכות מיט די מענטשן וואס שלעפן מיר צו טון עבירות".

קויף פאר דיין ווייב א מתנה לכבוד יום טוב; זי איז דיר אזוי געטריי, זי בויט מיט דיר אזא שיינע שטוב און זי איז דיר נישט קיין מניעה צו פארן צום רבי'ן אויף ראש השנה, זאלסט איר קויפן א שיינע מתנה לכבוד יום טוב.

אם ירצה ה' מארגן נאכט וועט זיין א פרויען צוזאמקום - סיי אין ישיבה, אין קרית יואל, אין מאנסי בית המדרש און אויף אין בית שמש; נאך אביסל וועט זיין אין יעדע שטאט א שטוב וואו די פרויען וועלן זיך צוזאמקומען און הערן ווערטער פון רבי'ן. זע אז דיין ווייב זאל קומען מיט האלטן.

געלויבט דעם אייבערשטן אז מען ענדיגט שוין דעם בנן אין אומאן; היינט איז אנגעקומען א טרעילער ציגל און מען הייבט אן לייגן ציגל אויפ'ן דריטן שטאק. איך דאנק דיר פאר'ן זיך אנטשטרענגען און זיך אזוי איבערגעבן אז מיר זאלן האבן א פלאץ ווייטער ממשיך צו זיין וואס מוהרא"ש האט אינז געלערנט. אם ירצה ה' גלייך נאך פסח וועט מען אנהייבן צוזאמנעמען געלט פאר בעטן פאר תלמידי היכל הקודש; אז דו ווילסט קומען דאס יאר צוזאמען ביי אונזער ווינקל, זאלסטו זיך פארבינדן מיט האברך ... גרו יאיר.

איך שיק דיר דא בילדער דו זאלסט זען ווי מען ענדיגט דעם בנן אין אומאן.

...

זען צו טון חסד פאר א חבר; נישט נאכלויפן געלט בלייבן אין שטוב; העלפן אויף פסח.

בעזרת ה' יתברך - ג' פרשת תזריע, כ"ו אדר ב', שנת תשע"ט לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר.

זע צו טון חסד מיט דיין חבר; אז דיין חבר דארף צעטיילן זיינע קינדער פאר א וואך צוויי, למשל ווען ער דארף האבן א קינד וכו' און ער קען נישט האלטן זיינע קינדער אין שטוב טו מיט אים א חסד און נעם א קינד. א יונגעראמאן פראגעט מיר: "וואס זאל איך טון; איך גיי האבן א קינד למזל טוב, משפחה האב איך נישט, חברים קענען נישט, וואס טו איך דא?" בעט איך דיר, אויב איז שייך זיך אנצושטרענגען פאר א וואך צוויי צו טון א טובה פאר א חבר און אים העלפן, איז דאס זייער א גרויסע מצוה.

בנוגע וואס דו לויפט נאך דאס געלט וכו'; געלט וועט דיר נישט העלפן, מיר האבן א באשעפער און צו אים דארף מען זיך ווענדן. דער כתב סופר טייטשט אויס דעם פסוק (תהלים נא, טו): "הצילני מדמים אלקים", אז דוד המלך בעט דעם אייבערשטן: "רבנו של עולם, ראטעווע מיר איך זאל נישט מאכן פון מיין געלט אן אפ-גאט"; דאס איז ממש די זעלבע ווערטער וואס דער רבי ברענגט ביי די מעשה פונעם 'בעל תפילה' (ספורי מעשיות, מעשה יב) אז די מענטשן פון די לאנד פון עשירות האבן געמאכט פון זייער געלט גא-ט'ן, מלאכים, מענטשן און חיות וכו'.

מיר פארן קיין אומאן נאר אויף ראש השנה; דעמאלט האט דער רבי געהייסן מען זאל קומען צו אים. יעצט אויף שבת ראש חודש ניסן בלייב אין שטוב העלפן דיין ווייב אריין ברענגען דעם פסח; אפילו דו ביסט אויסגעמאטערט פון א גאנצן טאג ארבעט זאלסטו איר מוטיגן מיט גוטע ווערטער. לאז אפ טענה'רייען; מוהרא"ש האט געזאגט אז אויב מאן און ווייב קומען זיך נישט אויס וכו' זאל זיי אראפ שרייבן זייערע טענות אויף א צעטל און דאס אריין ווארפן אינעם פייער ביי שריפת חמץ און אנהייבן א גייעם בלאט אין זייער לעבן.

געדענק וואס רבי נתן האט געזאגט: "אויף פסח וועט זיין, אבער ווי נעמט מען דעם פסח אליין?" דאס דארפן מיר בעטן דעם אייבערשטן: "הייליגער באשעפער, ווי לאנג נאך וועל איך זיך ארום דרייען דא ווי א גולם? איך וויל שוין שפירן אביסל ווי דו ביסט מיט מיר, איך וויל זוכה זיין צו רעדן צו דיר, צום פה-סח".

...

זיך היטן פון פֿעס און אַנדאיי דאס נישט אויסגעבן אויף די קינדער חס ושלום.
בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יום ד' פֿרשׁת תזריע, כ"ז אָדר ב', שְׁנַת תשע"ט לְפָרֵט קֶטֶן
לְכָבוֹד ... גַּרְוּ יְאִיר.

מֵעַן טאַר נישט שלאָגן קיין קינדער; שלאָגן קינדער קומט נישט פון חינוך דאס
קומט פון פֿעס און רציחה. שלאָגן העלפֿט נישט; כאַטשיג בַּשַּׁעֲת מַעֲשֵׂה זַעַט אויס ווי
מֵעַן האט גע'פּוּעל'ט אָבער בַּאֲמַת טוט מֵעַן גאַרנישט אויף. וויי פֿאַר עֲלֻטֶעֶרן וואס
שלאָגן די קינדער; ווען די קינדער וועלן אויפֿוואַקסן וועלן זיי נישט וועלן קוקן אויף
די עֲלֻטֶעֶרן.

בַּעַט אײַך דיר און אײַך וואָרן דיר: נוץ נישט דיינע הענט; אז דו וועסט רצח'נען און
שלאָגן דיינע קינדער וועלן זיי אויסוואַקסן בעלי מומין, פֿעלער־האַפֿטיג און דערשראָקן
וכו' וכו'. אײַך זע דאס אָן ביי די קינדער אין חדר און אין סקול; עס זענען דא קינדער
וואס זענען זייער דערשראָקן און צוריקגעצויגן נאר ווייל די עֲלֻטֶעֶרן רצח'נען זיי. אז דו
ביסט אזוי פֿעסיג אויף יעדע קלייניקייט זאַלסטו שרייען צום אייבערשטן: "הייליגער
באַשעפֿער, העלף מיר אײַך זאַל גלייבן און וויסן אז דו פֿירסט די וועלט און אײַך זאַל זיך
נישט אויפֿרעגן אויף קיינעם".

יעדעס מאל עס איז דיר באַשעֶרֶט שפֿע פֿאַרלירסטו דאס מיט דיינע אייגענע הענט
דורך פֿעס, אזוי ווי דער הייליגער רבי זאַגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן סח) אז פֿעס און געלט
קומען פון די זעלבע פֿלאַץ, און יעדעס מאל עס איז באַשעֶרֶט פֿאַר אַ מענטש רייכטום
קומט דער יצור הרע וואס פֿאַרגינט נישט דעם מענטש ער זאל ווערן רייך און ער ברענגט
אים אַ נסיון פון פֿעס, און ווען דער מענטש רעגט זיך אויף פֿאַרלירט ער די גאַנצע
עשירות וואס ער האט געדאַרפֿט באַקומען; פֿעס איז אָבער אַזאַ שטאַרקע נסיון אז אפֿילו
דער מענטש ווייסט אז דורך די פֿעס וועט ער פֿאַרלירן זיין עשירות - דאָך רעגט ער זיך
אויף. עס איז פֿדאי דו זאַלסט לערנען יעדן טאג דעם תּוֹרָה און וויין זיך גוט אויס צום
אייבערשטן דערבײַ, ער זאל דיר העלפֿן אז דו זאַלסט קענען צעברעכן די שלעכטע מידה
פון פֿעס, דורכדעם וועסטו זוכה זיין צו האבן סבֿלנות.

אז דו וועסט מוותר זיין וועט קומען אויף דיר גרויס שפֿע; מוהרא"ש ברענגט בָּשֶׁם
דער הייליגער צדיק רבי מאיר'ל פון פֿרעמישלאן זכותו יגן עלינו, וואס טייטשט דעם

פסוק (במדבר ז, יד): "כף אחת עשרה זהב מלאה קטרות" - "כף אחת", כף איז א לשון פון איינבייגן (כפיפה); אז א מענטש בייגט איין זיין גאנז, "עשרה זהב מלאה קטרות", וועט ער ווערן רייך און האבן שפע; בפרט אין שטוב פאר די ווייב, אויב מען זוכט נישט אויסצופירן איז מען זוכה צו גרויס שפע.

היינט נאכט איז דא א שיעור פאר די פרויען, זע אז דיין ווייב זאל קענען קומען.
יישר כח פאר'ן העלפן די מוסד אז מען זאל קענען באצאלן אלע מלמדים.

...

אז מען האלט זיך איין ווען איינער איז מבזה קען מען דעמאלט פועל'ן זייער שיינע זאכן; וואס הייסט א מלמד אין תלמוד תורה היכל הקודש ברסלב.
בעזרת ה' יתברך - ד' פרשת תזריע, כ"ז אדר ב', שנת תשע"ט לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר.

געב אכטונג נישט וויי צו טון קיינעם, און אויב מען האט דיר וויי געטון ענטפער נישט; אנשטאט ענטפערן זאלסטו פועל'ן ישועות פאר אידישע קינדער.

איך האב דיר צו דערציילן א מעשה פלא; הגם עס איז פריוואט אבער דו וועסט קענען ארויס נעמען פון דעם חזיון. איך האב באמערקט לעצטנס ביי מיין זון וואס לערנט יעצט עברי אז ער פאלט ארויס און ער כאפט נישט אויף די פללים; איך און מיין ווייב האבן אנגעהויבן שטארק צו בעטן דעם אייבערשטן, איך האב גערעדט צום מלמד דערוועגן און מיר האבן גענוארט אויף א ישועה. למעשה, געלויבט דעם אייבערשטן אז די וואך האבן מיר געזען ממש א מחי' ווי אזוי ער זאגט די עברי, דער אייבערשטער זאל העלפן ווייטער.

היינט האב איך געטראפן דעם מלמד גרו יאיר, און ער פראגעט מיר צי איך האב געזען א שינוי לטובה ביי מיין זון, זאג איך אים: "אנדאיי", און איך זאג אים: "פונקט האב איך דיר גענואלט זאגן אז די וואך האט זיך עס געגעבן א רוק פאראויס; מיר בעטן אסאך דעם אייבערשטן - איך און מיין ווייב - דא קען מען זען בחוש אז תפילה העלפט"; אזוי רעדנדיג זע איך ווי ער שמייכלט, פראגע איך אים: "דו האסט אויך געבעטן?" זאגט ער מיר: "איך האב א שיינע מעשה צו דערציילן דעם ראש ישיבה; שבת אינדערפרי האב איך געזען ווי א יונגעראמן האט געכאפט א בזיון, ער איז רויט געווארן ווען איינער האט אויף אים געשריגן וכו', בין איך צוגעגאנגען צו אים און אים געבעטן א ברכה, קודם האט ער מיר נישט גענואלט געבן, ער האט מיר געזאגט 'לאז מיר אפ', אבער ווען

איף האב אים ווייטער שיינערהייט געבעטן האט ער מיר געפרעגט וואס איף וויל, האב איף אים געבעטן ער זאל מיר ווינטשן הצלחה מיט מיינע תלמידים, אלע קינדער זאלן קענען די עברי און קיינער זאל נישט ארויספאלן, ער האט מיר געווינטשן און יעצט זע איף ווי זאכן רוקן זיך, ממש א מחי".

פארוואס דערצייל איף דיר דעם סיפור? פאר צוויי טעמים; איינס, געב א קוק וואס פאר א כח מען האט אין הימל ווען מען ווערט פארשעמט, אז מען איז זוכה און מען האלט זיך איין ווען איינער איז מבזה קען מען דעמאלט פועל'ן זייער שיינע זאכן.

צווייטנס, געב א קוק וואס הייסט א מלמד; ער טראכט און לעבט מיט זיינע תלמידים. עס באדערט אים אז איינער פון די קינדער האלטן נישט מיט, עס אינטערעסירט אים איין זאך: "זיינע תלמידים וואס זענען ביי אים ווי קינדער זאלן מצליח זיין".

איף דאנק און לויב דעם אייבערשטן פאר אזעלכע מלמדים וואס מיר האבן אין חדר, איינס ביי איינס; און פאר די טיטשערס וואס מיר האבן אין סקול, זיי קוקן אויף די קינדער ממש ווי אייגענע קינדער.

לערן זיך ארויס פון די מעשה זאלסט זיך דערהאלטן נישט ווי צו טון קיין שום איד. קיינעם נישט זאגן וואס צו טון, קיינעם נישט שטעכן און קיינעם נישט פליקן; פארקערט, ווייז פאר דיין חבר א שמייכל, וועסטו זוכה זיין צו באקומען גרויסע ניסים פונעם אייבערשטן.

א גוטע נאכט.

...

מיטנעמען אויף יענע וועלט - הפצה פאר פרויען - שאלות אין חינוך.

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת תזריע, כ"ז אדר ב', שנת תשע"ט לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר.

איף האב ערהאלטן דיין בריוו.

איף פריי זיך זייער צו הערן אז דו האסט מסים געווען ליקוטי מוהר"ן און אויף אז דו האסט נאכאמאל מסים געווען ששה סדרי משנה; דאס וועט דיר אפהיטן אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.

מזהרא"ש זכרוננו לברכה פלעגט שטענדיג אראפלייגן ווי אזוי א לוי' זעט אויס; די ווייב שרייט און וויינט: "מיין מאן, אויף וועם האסטו מיך איבערגעלאזט", די קינדער וויינען: "טאטע, ווער וועט אונז געבן געלט? ווער וועט אונז חתונה מאכן?" פלעגט מזהרא"ש שטענדיג זאגן: "אבער קיינער האט נישט רחמנות אויפן נפטר אליינס". מען נעמט דעם מענטש און מען לייגט אים אריין אין דער ערד; די חברה קדישא קומען און דעקן אים צו מיט ערד און אלע גייען אהיים, קיינער טראכט נישט 'וואס טוט זיך יעצט אפ אינעם קבר?' עס קומען צו גיין פעלד-מיזן מיט אנדערע חילעך, ווערעם און שלענג און זיי עסן אויף דעם מענטש, וואס דאס איז שרעקליכע יסורים פאר'ן נפטר.

אבער אז דער מענטש האט געהאט שכל און זיך אנגעגרייט אין לעבן ער זאל האבן מיט וואס צוריק צו גיין צום אייבערשטן, ער האט געלערנט משניות און ליקוטי מזהר"ן דורכדעם וועט ער ניצול ווערן פון חיבוט הקבר. אזוי ווי רבי נתן האט געזאגט: "צו א גוף וואס האט געלערנט ליקוטי מזהר"ן וועלן די ווערעם אין קבר נישט צוקומען", און מזהרא"ש זאגט: "צו א גוף וואס האט געזאגט משניות וועלן די ווערעם אין קבר נישט צוקומען".

בנוגע וואס דו פרגעסט אז דיין ווייב וויל וויסן ווי אזוי מען גייט הפצה; מען שטרעקט אויס א ספר, א קונטרס און מען זאגט: "דא האסטו א שיינע מתנה!" ווען מען זעט ווי יענער נעמט דאס פרגעט מען יענעם: "איר האט עפעס פאר צדקה?" אז יענער ענטפערט: "אויף האב נישט; זאל מען פרגען: "איר האט אפּשער עפעס? אפּאר פרוטות?" ווייל אסאך מאל זאגן מענטשן אז זיי האבן נישט קיין צדקה ווען זיי האבן זא ווייל זיי מיינען אז מען ערנווארט פון זיי א גרויסע סכום, אויב יענער זאגט: "עס איז גוט, אויף דארף נישט", פרגעט מען יענעם סיי ווי: "איר האט עפעס פאר צדקה?"

זאג פאר דיין ווייב אז אויב זי וויל ספרים און קונטרסים קענען מיר דאס שיקן פון אמעריקע, מיר האבן א בית הדפוס וואו מיר דרוקן די קונטרסים פון מזהרא"ש אויף אלע שפראכן; יעדער מפיץ קען באשטעלן וואס פאר א קונטרסים ער וויל; מיר וועלן איר דאס שיקן.

זיי איר מחזק זי זאל זיך נישט שעמען צו צוגיין צו פרויען; עס קומען יעדן טאג מענטשן פון די גאנצע וועלט צום רבי'נס ציון, היינט קומען שוין מענטשן פון אלע קרייזן; מען איז אזוי צעבראכן און געשלאגן אז אלע זענען מודה אז מען דארף אנקומען צום רבי'נס חיוק. איז זייער גוט אז זי זאל שטיין ביים ציון און געבן פאר די אלע געסט וואס קומען במשך די יאר זיי זאלן אויף וויסן פון די זיסע און געשמאקע לויטערע וואסער וואס קוועלט פונעם נחל נובע מקור חכמה.

אז דער אייבערשטער האט אייך געשיקט קיין אומאן, איר וואוינט דארט, זאלט איר דארט אריין שיינען אין אלעמען די זיסע עצות פון רבי'ן.

בנוגע וואס דו פֿרעגסט וויאזוי מען לערנט אויס פֿאר קינדער וועגן נישט קוקן אויף פֿריצות וכו'; וואס איז אזוי שווער צו פֿארשטיין? פֿשוט, מען זאגט פֿאר די קינדער נישט צו קוקן אויף קיין גוים און גוי'טעס ווייל דער אייבערשטער לאזט נישט; "די תורה זאגט אז אויב מען היט זיך נישט די אויגן פֿארלירט מען נאכדעם אלע גוטע זאכן". מען איז נישט יוצא די מצנה פֿון חינוך דורך איין מאל זאגן, און מען קען נישט ערווארטן אז קינדער זאלן זיך טוישן צום גוטן פֿון איין מאל הערן; מען דארף שיינערהייט זאגן נאכאמאל און נאכאמאל ביז דער אייבערשטער העלפט און עס איז עושה רושם.

בנוגע צי קינדער זאלן זען ווי די מאמע זייגט וכו' און ווי אזוי מען ענטפערט ווען ער פֿרעגט שאלות וכו'; עס איז נישט קיין פֿראבלעם זיי זאלן זען ווי די מאמע זייגט. חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ברכות י.) אז אויף דעם האט אויף דוד המלך געדאנקט דעם אייבערשטן, "ברכי נפשי את ה' ואל תשכחי כל גמוליו (תהלים קג, ב); דוד המלך האט געדאנקט דעם אייבערשטן אז דער אייבערשטער האט געמאכט די מילך, די עסן וואס א קינד עסט - נעבן די הארץ וואס דארט איז א ריינע פֿלאץ, אנדערש ווי ביי אנדערע בעלי חיים. עס איז גוט אז מען וואקסט אויף מיט דעם.

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן א): "אם התינוק יזנק מחלב אשה חצופה, אזי מתגבר בו תאנה זו", אויב דער קינד זייגט מילך פֿון אן אשה חצופה וועט זיך אויף אים מתגבר זיין די תאנה פֿון נאוף, "וכן להפך, כשיונק חלב אשה פֿשרה", און אזוי אויף פֿארקערט - זאגט דער רבי - אויב דאס קינד זייגט מילך פֿון אן ערליכע פֿרוי, "אזי לבו חלל בקרבו, ואין לו חממות", וועט ער זיין אן ערליכער איד און זיין אפֿגעהיטן אין קדושה. נאך זאגט דער רבי (ספר המידות, אות בנים, חלק ב', סימן יב): "החלב של צדקת הוא טוב לתינוק ליראת שמים, וגם נותנות לו ממשלה בעולם הזה", מילך פֿון אן ערליכע פֿרוי ברענגט יראת שמים פֿאר'ן קינד.

דער עיקר דארף מען אסאך בעטן דעם אייבערשטן מען זאל זוכה זיין אויפצוברענגען קינדער וואס וועלן ליב האבן די תורה און מצוות; קינדער וואס וועלן עוסק זיין אין אויפבויען די וועלט.

דער אייבערשטער זאל העלפֿן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

די יסוד פון א שול איז 'זמנים'.

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת תזריע, כ"ח אדר ב', שנת תשע"ט לפרט קטן
לקבוד מיין טייערער ... גרו יאיר.

איך בין נישט געווען דעם פארגאנגענעם שבת אין ישיבה ווייל איך האב געהאט
א שמחה; מיין טאטע האט געמאכט שבת שבע ברכות פאר מיין שוועסטער. יעצט האב
איך געהערט אז דו האסט געהאט א בזיון וכו', בעט איך דיר זייער זאלסט זיך נישט
נעמען צום הארצן וואס האט פאסירט שבת ווען מען האט דיר פארגעהאלטן און דיר
פארשעמט פאר'ן צוגיין צום עמוד צייטליך וכו'; איך דאנק דיר אז דו ביסט צוגעגאנגען
צום עמוד און געדאוונט, איך טו דאס שוין כמעט פופצן יאר פדאי דער מגן זאל האבן
א קיום. די יסוד פון א שול איז 'זמנים'; אויב שטעלט מען זיך דאווענען אויף א
באשטומטע צייט האט דער בית המדרש הצלחה, אבער אז נישט - צעפאלט עס.

בעט דעם אייבערשטן דו זאלסט קענען ביישטיין דעם לעצטן נסיון; דער הייליגער
רבי זאגט: "ווען מען קומט שוין אלעס איבער, שטעלט מען מיר פאר א נסיון"; אפילו
מען איז שוין ביים רבי'ן, מען איז אלעס בייגעקומען און מען האט זיך דערהאלטן טראץ
אלע מגיעות, דארף מען זיין שטארק נישט צו ווערן צעפאלן פון א חלישות הדעת און
אלעס אפלאזן.

זע צו זיין פון די משפיעים און נישט פון די מקבלים; חכמינו זכרונם לברכה זאגן
(חולין ח:): "אידי דטרידי סימנין לאפוקי דם - לא בלעי", כל זמן א מענטש ארבעט צו
ארויסגעבן נעמט ער נישט אריין אין זיך קיין שום שלעכטס; לייג צו א האנט פאר הפצה,
כאפ א זכות און נעם עפעס אויף דיר וואס דו וועסט דאס טון. דו דארפסט קיינעם נישט
פרעגן רשות, קיינער איז נישט בעל הבית אויף די ספרים, קונטרסים, שיעורים וכו' וכו';
דאס איז הפקר פאר אלעמען, ווער עס וויל דאס פארשפרייטן און טון - תבוא עליו
ברכה.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

**די גאנצע זאך פון רבי'ן איז התחדשות - זיך באנייען; העלפן אין שטוב
אריינצוברענגען דעם פסח.**

בַּעֲזַרְתָּ ה' תִּחַבְּרֶךָ – עָרַב שִׁבְתָּ פְרִשְׁתָּ תִזְרִיעַ-הַחֹדֶשׁ, כ"ט אָדָר ב', מְבַרְכִים נִסְּךְ, שְׁנַת תשע"ט לַפְרָט קָטָן לְכַבֹּד ... נְרוּ יֵאִיר.

מִיר גִּייעֵן שׁוֹיִן אַרְיִין אִין זַייעֶר אַ גְרוֹיסער שִׁבְתָּ; שִׁבְתָּ רֵאשׁ חֹדֶשׁ נִסְּךְ, שִׁבְתָּ הַחֹדֶשׁ, וְוֵעַן עֵס אִיז דַּעַם הַיִּלְיָגֶן רַבִּינ'ס יוֹם הַוּלְדָת. דַּער הַיִּלְיָגֶר רַבִּי אִיז גַּעבוֹרִין גַּעוּוֹאָרן רֵאשׁ חֹדֶשׁ נִסְּךְ שְׁנַת תַּקל"ב, עֵס אִיז דַּעַמְאָלֶט אוֹיסגַּעפֵּאלֶן אַזוֹי ווי הַיִּי יֵאֵר אַז שִׁבְתָּ הַחֹדֶשׁ גַּעפֵּאלֶט אוֹיס אִין פְּרִשְׁתָּ תִזְרִיעַ.

מוֹהֲרָא"ש זַאגָט אַז דַּער רַבִּי אִיז גַּעבוֹרִין רֵאשׁ חֹדֶשׁ ווייל דַּער רַבִּי לַעֲרֵנְט אוֹיז אוֹיס זִיף צו באַנייעֵן שְׁטַענְדִיג; דִּי גַאנְצַע זַאף פֿון רַבִּינ'ן אִיז הַתַּחֲדָשׁוֹת – זִיף באַנייעֵן. דַּער רַבִּי לַעֲרֵנְט אוֹיז מִיר זַאלֶן שְׁטַענְדִיג אָנְהֵיבֶן פֿון פֿרִישׁ, "אַלֶט טֵאָר מַעַן נִישְׁט זַיִין" – הָאָט דַּער רַבִּי גַעזַאגָט (שיחות הר"ן סימן נא), אַן אַלְטער חֲסִיד אִיז נִישְׁט גוּט צו זַיִן, אוֹן אַן אַלְטער צַדִּיק אִיז נִישְׁט גוּט צו זַיִן; מַעַן דַּאָרף זִיף שְׁטַענְדִיג אוֹיפֿפֿרִישֶׁן אוֹן זִיף באַנייעֵן.

אִיף הָאָף אַז דוּ הָאָסֶט פֿאַרשְׁטאַנען דַּעַם נַעֲכָטִיגן שִׁיעוֹר וואָס מִיר הָאָבֶן גַּעֲרַעֲדֶט, אוֹיף דַּעַם וואָס דַּער הַיִּלְיָגֶר בַּעַל קְדוּשַׁת לִוֵי דַּער בַּאָרְדִיטִשׁוֹבֶער רַב זְכוּתוֹ גָּגן עֲלֵינוּ זַאגָט: "ווען דִּי פֿרויעֵן מאַכן פֿסַח־דִיג, פֿון זַייעֶר קֵראַצֶן, רִיבֶן אוֹן פֿשָׁר'ן ווערֶן באַשאַפֶן מְלָאָכִים, דִּי זַעלְבַּע מְלָאָכִים וואָס ווערֶן באַשאַפֶן רֵאשׁ הַשְּׁנָה ווען מַעַן בְּלֵאזֶט שׁוֹפֵר. אַזוֹי ווי מַעַן זַעֵט אַז קֶשֶׁר"ק וואָס אִיז דִּי רֵאשִׁי תִיבּוֹת פֿון: תְּקִיעָה שְׁבָרִים תְּרִיעָה תְּקִיעָה, אִיז אוֹיף דִּי רֵאשִׁי תִיבּוֹת פֿון דִּי ווערֶטער: קֵרֵאָצֶן, שְׂאָרן, רִיבֶן אוֹן פֿשָׁר'ן, אוֹן דִּי הֶלְכָה אִיז אַז בִּי תְקִיעַת שׁוֹפֵר דַּאָרף מַעַן הָאָבֶן אַ בַּעַל מַקְרִיא וואָס זַאגָט: "תְּקִיעָה, שְׁבָרִים, תְּרִיעָה", אַזוֹי ווייסֶט דַּער בַּעַל תּוֹקֵעַ וואָס צו בְּלֵאזֶן, הָאָבֶן מִיר גַּעֲרַעֲדֶט אַז אַזוֹי דַּאָרף אוֹיף זַיִן בִּיַּים פֿסַח־דִיג מאַכן; דַּער מַאן דַּאָרף הַעֲלֶפֶן מְסַדֵּר זַיִן דִּי קֵרֵאָצֶן, שְׂאָרן, רִיבֶן אוֹן פֿשָׁר'ן אַזוֹי וועלֶן אַרוֹיס קוֹמַעַן שִׁינַע מְלָאָכִים וכו'. אַפִּילוּ מַעַן הָאָט נִישְׁט קִיין כַּח צו הַעֲלֶפֶן, קַעַן מַעַן אָבֶער מִיט אַבִּיסֶל גוֹטע ווערֶטער אַרוֹיס־הַעֲלֶפֶן, מִיט אַבִּיסֶל מְסַדֵּר זַיִן וואָס צו טוֹן קוֹדֶם אוֹן וואָס נֶאֱכַדֶעם; בַּעַט אִיף דִּיר, זַע צו הַעֲלֶפֶן אִין שְׁטוּב. רַעַד שִׁיין צו דִּיין ווייב, גַּעב אַכְטוּנִג נִישְׁט צו ווערֶן בְּכַעַס חֵס וְשָׁלוֹם אוֹן בַּרְעֲנִג נִישְׁט אַרְיִין קִיין אָנגַעצוֹיגִיקִיט אִין שְׁטוּב. דַּער רַבִּי זַאגָט (ליקוטי מוהר"ן, חֶלֶק א', סימן סח): דוֹרְךָ כַּעַס שְׁטוּפֶט מַעַן אַוועק פֿון זִיף דִּי פֿרַנְסָה.

הַעֲלֶף אַרְיִין בַּרְעֲנִנְען דַּעַם פֿסַח אִין שְׁטוּב; גַּעֲדַעֲנֶךָ וואָס מוֹהֲרָא"ש הָאָט אוֹיז גַּעֲלַעֲרֵנְט: "דַּער אַיבֶּער־שְׁטַעֲר אִיז אִין שְׁטוּב, מַעַן קַעַן זַיִן אַן עוֹבֵד הַשֵּׁם ווען מַעַן הַעֲלֶפֶט אִין שְׁטוּב".

בַּעַט דָּעם אַײַבערִשְׁטן אַז דו זאַלסט זוכה זײן צו זײן פֿרײליך יום טוב; רַבִּי נַחֲמָן טוֹלְטִישׁינֶער זכֶּרוֹנוֹ לְבִרְכָּה הָאֵט אַמָּאל גַּעזאַגט פֿאַר זײן רַבִּי – רַבִּי נִתָּן זכֶּרוֹנוֹ לְבִרְכָּה עָרַב סוּפּוֹת: “אַז מֶען אַרְבַּעט אַלײנס אויף צו שְׁטעלן די סוּפּוֹת שְׁפִירֵט מֶען אַן אַנדֶערע טַעם אײַן די סוּפּוֹת”, הָאֵט אײַם רַבִּי נִתָּן גַּעזאַגט: “דאַס הָאָסְטוּ נֶאָךְ נִישֵׁט פֿראַבִּירֵט, צו בַּעַטן עָרַב סוּפּוֹת פּוֹנֶעם אַײַבערִשְׁטן: ‘רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אײַךְ ווײל שְׁפִירָן אַ טַעם אײַנעם יום טוב סוּפּוֹת’, וואָס פֿאַר אַ טַעם מֶען שְׁפִירֵט דַעמָלֵט אײַן דָּעם יום טוב סוּפּוֹת”.

דאַס לַעֲרַנְט אונז דער רַבִּי, מײַר זאַלן בַּעַטן פֿאַר יַעֲדֶע מַצּוֹה און פֿאַר יַעֲדֶע יום טוב וְכוּ' אַז מײַר זאַלן זוכה זײן צו הָאָבֵן אַ גַּעפִּיל, אַ גַּעשְׁמַאָק און אַ טַעם אײַנעם יום טוב, ווײל ווי מֶער אַ מַעֲנִטֵשׁ בַּעַט דָּעם אַײַבערִשְׁטן אַז עַר ווײל זוכה זײן צו אַ שײַנע און פֿרײליכע יום טוב, אַלץ אַ שְׁעֲנַעֲרֶע יום טוב הָאֵט עַר.

אײַךְ שײַק דײַר דאַ בײלדער ווי מֶען בױט ווײטער דָּעם בִּנְיָן אײַן אומאָן, מײַטִין אַײַבערִשְׁטִי'ס הײלף וועט דאַס זײן אַ לײַכֵּט פֿאַר די גאַנצע וועלט; וואוּיל אײַז דער וואָס גַעמַט אַ חֵלֶק אײַן דָּעם.

אַ גױט שַׁבַּת און אַ גױטן חוֹדֶשׁ.

...

פארוואס שפיר איך נישט קיין טעם אין גמרא?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך שפיר נישט קיין טעם ווען איך זאג גמרא. איז דאס נארמאל, עס קומט אזוי? אדער איז דא עפעס אן עצה פאר מיר?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת שמעוני, י"ז אדר ב', שנת תשע"ט לפרט קטן
לקבוע ... גרו יאיר.

וואויל איז דיר אז דו לערנסט די הייליגע תורה - בפרט לימוד גמרא.

חקמינו זכרונם לברכה זאגן (סנהדרין כד.) אויפן פסוק (איכה ג, ו): "במחשכים הושיבני כמתי עולם" - זה תלמוד בבלי; פרעגט מוהרא"ש: "ווי קען מען זאגן אויף תלמוד בבלי, די הייליגע גמרא, אז דאס איז א טונקלקייט, א טויטקייט? נאר חקמינו זכרונם לברכה מיינען צו זאגן פאר א מענטש וואס באקלאגט זיך: 'מיין לעבן איז מיר טונקל, מיין לעבן איז מיר טויט', אז עס איז דא אן עצה פאר אים: נעם די הייליגע גמרא און לערן דאס, 'במחשכים הושיבני' - דער לעבן איז דיר פינסטער? 'כמתי עולם' - דו שפירסט ווי א טויטער מענטש? עס איז דא פאר דיר אן עצה, 'זה תלמוד בבלי' - נעם די הייליגע גמרא, דאס וועט דיר מאכן ליכטיג און דיר מאכן לעבן."

אַז דו שפּירסט נישט קיין טעם ווען דו לערנסט די הייליגע תּוֹרָה זאַלסטוּ בעטן דעם אייבערשטן ער זאל דיר עפּענען דייע אויגן און דיין האַרץ אַז דו זאַלסט שפּירן דאס זיסקייט און דאס ליכטיגקייט וואס ליגט אין די תּוֹרָה. בּפֿרט ביי די בּרַכָּה פון אַהֲבָה רַבָּה האט דער הייליגער בעל שם טוב זכותו יגן עלינו געזאגט זאל מען מאַריר זיין און בעטן דעם אייבערשטן, ווייל מען האט אים אנטפּלעקט פון הימל אַז די סיבָה פאַרנוואס מיר זענען אזוי לאנג אין גלות איז ווייל מען איז נישט מאַריר ביי די בּרַכָּה (פּמוּכָא בְּתוּלָדוֹת יַעֲקֹב יוֹסֵף פֶּרַשְׁת וְאַרְא); דערײַבער זאַלסטוּ בעטן דעם אייבערשטן ביי די בּרַכָּה פון אַהֲבַת עוֹלָם: "וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרַתְךָ, הַעֲלֵף מִיר אֵיבֵעֲרֵשְׁטֵעֲר אִיךָ זַאל לִיב הָאֲבֵן צו לערנען די הייליגע תּוֹרָה, הַעֲלֵף מִיר אִיךָ זַאל שפּירן א טעם אין די תּוֹרָה, אִיךָ וויל שפּירן דאס זיסקייט וואס ליגט אין די גמרא", וועסטוּ זען אַז ביז אַ קורצע צייט וועסטוּ זוכה זיין צו שפּירן א טעם אין די תּוֹרָה, דעמאלט וועסטוּ שוין גאַרנישט דאַרפֿן - נישט די וועלט און נישט יענע וועלט - נאר די תּוֹרָה אַליינס.

דער אייבערשטער זאל העלפֿן זאַלסטוּ האבן העלפֿה אין אלע ענינים.

...

ווי אזוי קען איך אויפשטיין פרי?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א יונגערמאן, איך האב ב"ה א גוט לעבן מיט א גוטע שלום בית, אבער ס'דא איין זאך וואס שטערט מיר די שלום בית, און דאס איז אז ס'איז מיר זייער שווער אויפצושטיין אינדערפרי. וויפיל איך פראביר אלע מיטלען, וועט עס העלפֿן אפֿשר פאר איין טאג, און נאכדעם גייט עס צוריק צום אלטן.

איך האב אן ארבעט, מוז איך אויפשטיין אין צייט צו די ארבעט. ווען איך שטיי אויף לויף איך גלייך צו די ארבעט, און שפעטער ביי הפסקה גיי איך שנעל דאווענען.

אפֿשר קען מיר דער ראש ישיבה שליט"א געבן עצות און חיזוק איבער דעם?

א גרויסן יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת שמני, י"ז אדר ב', שנת תשע"ט לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר.

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

זיין עיקר פּראַבלעם איז אז דו ביסט נישט פּרייליך, ווייל ווען אַ מענטש איז פּרייליך טאנצט ער ארויס אינדערפּרי פון בעט און לויפט אין שול דאווענען, מה שאין כּן ווען מען איז בעצבונת און מְרָה שְׁחוּרָה דיג דעמאלט וויל מען נישט אויפשטיין, מען בלייבט שלאָפּן ביז שפּעט אין טאג אריין. נאכדעם ווען מען וועקט זיך אויף און מען זעט אז עס איז שוין שפּעט ווערט מען נאך מער ברוגז אויף זיך און מען לייגט זיך צוריק שלאָפּן וכו'.

זאלסטו זען מיט אלע די ינע כוחות צו זיין פּרייליך און בעט דעם אייבערשטן אויף דעם; מוהרא"ש זאגט אז דער עיקר אויף וואס מען דארף מתפלל זיין און ארבעטן. איז אויף צו זיין פּרייליך, ווייל אויב מען איז פּרייליך גייט אלעס ווי עס דארף צו זיין, מה שאין כּן ווען מען איז בעצבונת איז דער גאנצער לעבן נישט ווערד.

איך שיק דיר דא א קליינע תפילה וואס דו זאלסט בעטן יעדן טאג:

"רבונו של עולם איך דאנק דיר שלא עשני גוי – אז איך בין א איד און נישט קיין גוי! איך דאנק דיר פאר מיין שיינע לעבן וואס דו האסט מיר געגעבן און פאר מיין געזונט. איך דאנק דיר באשעפער אויף יעדע פרט באזונדער; פאר מיין ווייב, פאר מיין קינדער, דו ביסט אזוי גוט צו מיר.

איך בעט דיר אייבערשטער, העלף מיר איך זאל זיין פּרייליך אז עס זאל מיר אַנקומען גרינג אויפצושטיין; עס איז מיר ממש אוממעגליך אויפצושטיין אינדערפּרי. איך האב נישט קיין חשק ארויס צו קומען פון בעט, און נאכדעם ווען איך שטיי שוין אויף האב איך נישט קיין צייט צו גיין דאווענען איך לויף גלייך ארבעטן; דאס אלעס איז אַ שפּיל פונעם יצר הרע וואס וויל מיר צונעמען מיין אידישקייט, מיין טלית ותפילין. ער ווארפט מיר אראפ אין עצבות, ער רעדט מיר איין אז דו ביסט ברוגז אויף מיר און ער ברענגט אריין אין מיר מחשבות זרות כאילו איך בין שוין פארפאלן, אז איך קען שוין נישט תשובה טון און אז מיין תורה און מצוות גייען צו די סטרא אחרא. דאס מאכט מיר זייער צעפראכן און איז גורם אז איך בלייבן אין בעט שלאָפּן.

העלף מיר איך זאל וויסן אז דאס אלעס קומט פונעם יצר הרע, ווייל באמת האסטו מיר זייער ליב און דו ווארסט אויף מיין תורה ותפילה; העלף מיר אייבערשטער איך זאל שטענדיג געדענקען אז אפילו איך האב געזינדיגט קען איך תשובה טון, אזוי וועל איך אויפשטיין פרי, איך וועל לויפן אין מקוה און נאכדעם וועל איך גיין לערנען און דאווענען.

נעם אן מיין געבעט און העלף מיר אין זכות פון די הייליגע צדיקים; אין די זכות פון הייליגן רבין – רבינו נחמן בן פיגא זכותו יגן עלינו און אין זכות פון מוהרא"ש זכותו

יִגַּן עָלֵינוּ, וְוָאס הָאט גַּעמאַכְט די תּפִּלָּה, יִהְיֶה לְרִצּוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיזוֹן לְפִי לְפָנֶיךָ ייִ? צוּרִי וְגוֹאֲלִי, אָמֵן כֵּן יִהְיֶה רִצּוֹן”.

דָּעַר אַיִבְעַרשְׁטֶעַר זָאל העֵלְפֵן זָאלֶסְט הָאָבֶן הַצִּלְחָה אִין אֶלֶע עֲנִינִים.

...

פֿאַרְוָאס קֵעַן אַ פֿרױ נִישְׁט טוֹן אֶלֶע מְצוּוֹת אַזױ ווִי די מַעֲנֶעַר ?

שְׂאֵלָה :

לְכַבּוֹד דָּעַר רֹאשׁ יִשְׁיבָה שְׁלִיט"א,

אִיד בִּין אַ פֿרױ, און אִיד ווִיל אױד דאַווענען דרײַ מאל אַ טאָג, לײַגן טלִית און תּפִּלִּין, און טוֹן אֶלֶע מְצוּוֹת פּוֹנֶקְט ווִי די מַעֲנֶעַר. אִיד קוּם פּוֹן זײַער אַ פֿרוּמֶע שְׁטוּב, מײַן טאַטע הָאט אֶלֶעמאַל גַּעטוֹן אֶלֶע מְצוּוֹת מִיט גְרוֹיס בְּרַעַן, און אִיד שְׁפִיר אַז אִיד ווִיל אױד הָאָבֶן די העֶכְעֶרְקײט וְוָאס מ'שְׁפִירְט אִין דַּעַם. אַסאַךּ מאל טֵראַכְט אִיד אַוועקצולײַגן גַּעלט און זיך קוִיפֵן שְׁטִילֶעֶרְהײט תּפִּלִּין און עַס אָנְטוֹן אִינְדֶּעֶרְהײם ווען קײנער זַעט נִישְׁט. אִיד שְׁעַם זיך צו רַעֲדוֹן צו מײַן מאַן וועגן דַּעַם, און אִיד ווײַס נִישְׁט וְוָאס צו טוֹן, און אִיד הָאָף אִיר וועט מִיר קענען העֵלְפֵן.

יִישֵׁר כַּח

תְּשׁוּבָה :

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ – יוֹם א' פֿרֶשֶׁת שְׁמִינִי, ייִז אַדָּר ב', שְׁנַת תּשׁע"ט לְפָרֶט קָטָן

מֶרֶת ... תַּחֲיִי'.

ווער לֵאזַט אִיךְ נִישְׁט דאַווענען און טוֹן אֶלֶע מְצוּוֹת וְוָאס דָּעַר אַיִבְעַרשְׁטֶעַר הָאט אונז באַפּוֹלֵן? ! פֿרױעֵן זַענען אױךּ מְחִיב צו דאַווענען; אַדָּרְבָּה, אַז עַס בְּרַעַנט אִיךְ אַזױ שְׁטאַרְק צו טוֹן דַּעַם רִצּוֹן הַשֵּׁם זָאלֶט אִיר דאַווענען צום אַיִבְעַרשְׁטֵן און אִים בְּעֵטָן פֿאַר אִיךְ, פֿאַר אַיִעֶרַע דוּרוֹת און פֿאַר אֶלֶע אִיִּדן.

דָּעַר הײַלִיגער רַבִּי הָאט זײַער אױסגַעלױבְט די תּפִּילוֹת פּוֹן אִיִּדִישֶׁ פֿרױעֵן. מַעַן הָאט אַמאַל גַּעזאַגְט פֿאַרן רַבִּי'ן אַז דָּעַר בְּעַל שֵׁם טוֹב זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ הָאט גַּעזאַגְט אַזאַ דיבור: "ווען מְשִׁיחַ וועט קוּמֶען וועט מַעַן מְבִטֵּל זײַן אֶלֶע ווײַבְעֶר שׁוֹלָן", הָאט דָּעַר רַבִּי גַּעזאַגְט: "עַס אִיז נִישְׁט אָמֵת, עַס קֵעַן נִישְׁט זײַן אַז דָּעַר בְּעַל שֵׁם טוֹב הָאט דָּאס גַּעזאַגְט; פּוֹנֶקְט פֿאַרְקֶערֶט! מְשִׁיחַ וועט קוּמֶען בְּזְכוּת די תּפִּילוֹת פּוֹן אִיִּדִישֶׁ פֿרױעֵן וְוָאס זײ דאַווענען און בְּעֵטָן אַז מְשִׁיחַ זָאל קוּמֶען"; זַעט מַעַן פּוֹן דַּעַם ווִי שְׁטאַרְק דָּעַר רַבִּי הָאט מְחָשִׁב גַּעווען די תּפִּילוֹת פּוֹן פֿרױעֵן.

פְּרִיעֵן זְעַנְען גָּאָר נִישְׁט ווײַניגער ווי די מַעֲנַעֵר; אויב עפֿעס זענען די פְּרִיעֵן חֲשׁוּבֵ'ער ווי די מַעֲנַעֵר, ווייל אין זייער זכות צייט זיך ווייטער פֿלל ישׂראל. אז דער אייבערשטער זאגט אז פְּרִיעֵן זענען פֿטור פֿון מצוות עשה'ס מיינט דאס נישט צו זאגן אז זיי זענען ווייניגער וכו' נאר דאס איז דער ווילן פֿונעם אייבערשטן, אז די מצוות וואס האט צוטון מיט א צייט זענען מַעֲנַעֵר מחיוב און פְּרִיעֵן פֿטור.

נעמט ארויס פֿון אייער קאפ די זאך פֿון תּפִּילִין. פְּרִיעֵן זענען פֿטור פֿון אָנְטוֹן תּפִּילִין, אזוי ווי עס ווערט גע'פֿסק'נט (הרמ"א באורח חיים סימן לח, סעיף ג) אז אויב א פְּרִיעֵן וויל אָנְטוֹן תּפִּילִין דארף מען איר צוריק האלטן דערפֿון; טלית ותּפִּילִין איז נאר פֿאר א מאן. אנשטאט זוכן מצוות וואס זענען נישט שייך פֿאר פְּרִיעֵן זאלט איר זיך פֿרייען מיט די מצוות וואס דער אייבערשטער האט געגעבן פֿאר פְּרִיעֵן – מַגִּדֵּל זיין קינדער לעבֿודת השם, אזוי ווי חַכְמֵינוּ זכֿרונָם לברכה זאגן (פֿרכות יז): "גְּדוּלָה הִבְטָחָה שֶׁהִבְטִיחַן הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לנָשִׁים יוֹתֵר מִן הָאֲנָשִׁים", דער אייבערשטער האט צוגעזאגט שִׁכְר פֿאר פְּרִיעֵן מער ווי פֿאר די מַעֲנַעֵר ווייל אין זייער זכות איז דא תּוֹרָה ביי פֿלל ישׂראל; זיי שיקן די קינדער אין חדר לערנען תּוֹרָה און ווארטן אָפּ זייערע מַעֲנַעֵר ווען זיי קומען אהיים פֿון לערנען תּוֹרָה.

דער עיקר זאלט איר זען צו זיין פֿרייליך מיט וואס איר האט וועט איר מצליח זיין אין אלע אייערע וועגן.

...

ווי אזוי האנדלט מען מיט קנאה צו מיין שוועסטער'ס שלום בית?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב זייער ליב די שיעורים און די בריוו, ס'איז מיר זייער מחזק, ילשר פֿח.

איך בין א פֿרוי און איך בין גע'נט. איך האב א שוועסטער וואס זי מיט איר מאן העלפֿן מיר זייער אסאך ארויס, אן זיי וואלט איך ממש נישט געקענט אריבערטראגן מינע צרות, זיי געבן זיך אָפּ מיט מינע קינדער מיט א געוואלדיגע איבערגעגעבנקייט, און זענען אייביג גרייט צו העלפֿן מיט וואס מ'דארף.

מיין פֿראבלעם איז אז איך בין זייער מקנא מיין שוועסטער, אסאך מאל טראכט איך אז איך דארף אויך די ליבשאפט וואס זי באקומט פֿון איר מאן, און איך אליין און איך האב קיינעם נישט אויף דער וועלט, דאס שטערט מיר זייער שטארק, און ס'ברענגט מיר אויך צו שווערע נסיונות וכו'.

אפֿשר האט דער ראש ישיבה שליט"א אן עצה פֿאר מיר?

א גרויסן יישר פֿון

תְּשׁוּבָה :

בְּעֵזְרָת ה' יתְּבַרַךְ - יום א' פֿרֶשֶׁת שְׁמִינִי, י"ז אָדָר ב', שְׁנַת תּשׁע"ט לְפָרֶט קָטָן מֵרַת ... תְּחִי'.

איך בעט אייך מיט רחמנות: געבט אכטונג אויף אייער לעבן! רעדט נישט מער מיט אייער שוואגער ווייל איר וועט ביים סוף אלעס פארליין.

אז איר דארפט הילף זאלט איר רעדן מיט אייער שוועסטער; אלעס וואס מען דארף מסדר זיין בנוגע אייערע קינדער זאל גיין דורך אייער שוועסטער, אבער נישט מיט אייער שוואגער.

עס איז נישט דא קיין שענערע זאך פאר א פרוי ווי צניעות; א פרוי וואס פירט זיך בצניעות, זי רעדט נישט מיט פֿרעמדע מענער, איז זוכה צו האבן ערליכע קינדער. אזוי ווי חַכְמִינוּ וְזָרוּנָם לְבָרְכָה דְּעֲרִיצִיילָן אונז דאס גרויסקייט פון רות ווי זי האט זיך געפירט בצניעות און אדאנק דעם האט זי חתונה געהאט מיט בועז און פון איר איז ארויסגעקומען דוד המלך, אזוי ווי מיר געפונען (רות רבה ד, ח): "כָּל הַנָּשִׁים מְשַׁחֲקוֹת עִם הַקּוֹזָרִים, וְזוֹ מִצְנַעַת עִצְמָה", בועז האט געזען ווי אלע פרויען לאכן מיט די מענער וואס שניידן די תבואה אבער רות האט זיך צוריק געהאלטן פון רעדן מיט פֿרעמדע מענער, האט ער געוואוסט אז זי איז אן ערליכע פרוי.

א פרוי טאר נישט רעדן מיט פֿרעמדע מענער בשום אופן פנים ואופן; מען קען צו קומען צו איסור יחוד וואס איז אן איסור דארטייטא, ביז מען פאלט אראפ און מען ווערט נכשל רחמנא לצלן וכו'.

אין זכות וואס איר וועט אכטונג געבן אויף אייער צניעות, איר וועט זיין שטארק ביי זיך עומד צו זיין בנסיון וכו', וועט אייך דער אייבערשטער געבן בקרוב א גוטע שידוך און איר וועט שוין קיינעם נישט מקנא זיין וכו', איר וועט מער נישט זיין אליין, איר וועט לעבן אייער לעבן מיטן אייבערשטן, אמן.

...

איך האב בְּזִיוֹנוֹת אִין מִיין שׁוֹל, זָאל אִיךְ גִּיין עֲרָגָען אַנְדֶּערֶשׁ?

שְׁאֵלָה :

לְכַבֹּד דַּעַר רֵאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

איך בין א חב'ד'סקער חסיד, און איך בין זיך מחיה מיט אייערע געוואלדיגע שיעורים, ספעציעל ווען איר זאגט נאך פון די מסירת נפש פון די חסידים אין רוסלאנד, און פון די רביים פון חב'ד ג"ע.

איך האב געוואלט פֿרעגן אזוי, איך דאווען אין א חב'ד שול, אָבער דער רב דאָרט איז זייער א גערונענער, און ער פארשעמט מיר אסאך מאל, איך לייד אסאך בזיונות פון אים, ס'איז מיר אָבער זייער שווער אנועקצוגיין דאווענען ערגעץ אנדערש, ווייל דאָרט האב איך מייער חברים און מ'דאווענט מיין נוסח.

איך ווייס אָבער נישט ווי אזוי צו נעמען די בזיונות, ער פארשעמט מיר אסאך מאל ברבים, און פון איין זייט איז דאס א גוטע זאך צו האבן בזיונות, מ'קומט אָפּ מיט דעם די עבירות, מיין נפש הבהמית ווערט צעבראכן, אָבער פון די אנדערע זייט שטערט מיר דאס אויך זייער אין עבודת ה', עס צעברעכט אויך מיין נפש אלוי, איד ווער זייער צעבראכן און צעקלאפט, איך בין זיך מתרשל פון דאווענען, פון די ארבעט, און פון מיין הויז, עס רויבט צו מיין זעלבס זיכערקייט.

איך האב געפרעגט ביי חסידים, און זיי אלע זאגן מיר אז מ'דארף נעמען בזיונות אָן קיין פֿשוּת. איך וויל אָבער וויסן וואס דער ראש ישיבה שליט"א האלט וועגן דעם, צי ס'לוינט זיך טאקע צו ווערן פארשעמט יעדן טאג, און פארלירן די עבירות, אָבער אויך די מצוות.

יִישׁר כַּח נֶאֱכָאֵמַל פֿאַר אַלע חִיּוּק און דְרָשׁוֹת.

תשובה :

בעִזְרַת ה' יתְבַרַךְ – יום א' פֿרֶשֶׁת שְׁמִינִי, י"ז אָדָר ב', שְׁנַת תְּשַׁע"ט לְפָרֶט קָטָן
לְכָבוֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

איך האב עֶרְהַאָלְטָן זיין בריוו.

ענדערש זאלסטו ווייטער דאווענען דאָרט וואו דו ביסט צוגעוואוינט צו דאווענען וכו', ווייל עס ווייזט זיך אויס אז די אלע וואס לויפן אַוועק פון איין שול צום צווייטן די לויפן נאכדעם ווייטער אַוועק צו א דריטע שול וכו'.

חֲכָמֵינוּ זְכָרָנָם לְבִרְכָה זָאָגן (ברכות ו:): "כָּל הַקּוֹבֵעַ מְקוֹם לְתַפְלֹתוֹ, אֱלֹקֵי אַבְרָהָם בְּעֶזְרוֹ", ווען א מענטש איז זיך קובע א פלאץ וואו צו דאווענען בקביעות, וועט דער אייבערשטער וואס האט געהאלפן אברהם אבינו אים אויף העלפן, "ויכשמת, אומרים לו, אי עניו, אי חסיד, מתלמידיו של אברהם אבינו", און ווען דער מענטש שטארבט זאגט מען אויף אים ביים הספד: וויי פאר דעם עניו וואס איז נפטר געווארן, וויי פאר דעם חסיד וואס איז נפטר געווארן, ער איז געווען פון די תלמידים פון אברהם אבינו; ווייל געווענליך אין א בית המדרש קען זיך מאכן וויפוחים און אומבאקוועמליכקייטן, בפרט ביי חסידים וכו'; ממילא, אויב א מענטש איז זיך קובע א בית מדרש וואו ער דאוונט און ער גייט נישט אַוועק פון דאָרט, ער בלייבט דאָרט דאווענען אפילו עס איז נישט אזוי באקוועם און אפילו מען פארשעמט אים וכו', איז א סימן אז דער מענטש

איז אַ "עֲנִיּוֹ" און אַ "חֶסֶד", "מִתְלַמְּדֵיךְ שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ"; ווייל אויב וואָלט ער נישט געווען קיין עֲנִיּוֹ וואָלט ער שוין לאַנג אַנוועק געלאָפֿן פֿון דאַרט און נאַכדעם וואָלט ער אַנוועקגעלאָפֿן פֿון דעם אַנדערן שול און אזוי ווייטער, אָבער ווען אַ מענטש איז אַ עֲנִיּוֹ, ער ווייסט ביי זיך: 'איך בין גאַרנישט, איך דאַרף גאַרנישט, איך האָב גאַרנישט און איך וויל גאַרנישט; איך קום נישט צו קיינעם דא און אין בית המדרש איך קום נאר צום אייבערשטן', דאס איז אַ סימן פֿון אַן ערליכער איד.

אַז דו וועסט זיצן אין דיין ווינקל אונטער דיין טלית וועט דיר דער רב נישט טשעפֿען, אָבער אַז דו וועסט זיך זוכן צו האָבן צוטון מיט יעדן איינעם וועט דיר דער רבי דאַרפֿן פאַרשעמען וכו'.

מהר"א זכרונו לברכה האט דערציילט אַז אַ איד איז אַמאל געקומען צום הייליגן צמח צדק פֿון ליובאוויטש זכותו יגן עלינו זיך אַפֿרעדן אַז יעדער איינער אין בית המדרש טרעט אויף אים – מען טשעפֿעט אים, און ער ווייסט נישט וואס צו טון, וואו ער גייט און ווי ער שטייט שפּרינגט איינער ארויף אויף אים; ער דאַרף אַן עצה. האט אים דער הייליגער צמח צדק זי"ע געענטפֿערט: "ווער הייסט דיר זיך אויסלייגן אין די לענג און אין די ברייט און אזוי טרעט יעדער איינער אויף דיר? בעסער זיין אין די זייט אין דיין ווינקלע, וועט קיינער נישט טרעטן אויף דיר".

נעם אַריין אין דיר דעם דיבור פֿון הייליגן צמח צדק זי"ע וועט דיר גוט זיין בזה וּבְכָא.

...

וואס טוט מען ווען די קינדער פאלגן נישט?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

וואס טוט מען אז די קינדער ווילן נישט פאלגן די עלטערן? איר האט עפעס אן עצה?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת שמני, י"ח אדר ב', שנת תשע"ט לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר.

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

וויסן זאלסטו אז 'קינדער זענען קינדער', און אז 'קינדער פאלגן נישט', און אונזער ארבעט איז זיי מתנה זיין.

עס איז נישט דיין פראבלעם אז דייןע קינדער פאלגן נישט און עס איז אויף נישט זייער פראבלעם אז זיי פאלגן נישט. אזוי איז דער דרך העולם; קינדער זענען ווילד, לעבדיג און נישט הערעוודיג. קינדער הערן נישט ווען מען רופט זיי - נישט ביי איין מאל און אויף נישט ביי צוויי מאל, די געזונטע נאטור פון קינדער איז נישט צו פאלגן וכו'.

זעצט נאכן הערן די הקדמה וועט דיר זיין אסאך גרינגער זיי מתנה צו זיין; דו וועסט נישט ווערן אויסער זיך און פארלוירן וכו' ווען דו וועסט זיי עפעס הייסן און זיי וועלן נישט הערן, נאר דו וועסט רעדן נאכאמאל און נאכאמאל ביז זיי וועלן פאלגן.

נאך א זאך איז וויכטיג צו וויסן, אז ווען מען זאגט פאר קינדער 'ניין' וכדומה, טאר מען זיך נישט שפירן שולדיג ווען מען זעט ווי זיי הייבן אן בלאזן און מאכן א ברוגז פנים וכו'. אויב מען לויפט צו די קינדער און מען הייבט זיי אן פארגיטיגן - דאס מאכט אז זיי זאלן מזלזל זיין אין די עלטערן ווייל א ווארט פון טאטע מאמע ווערט גרינג געשעצט. נאר קינדער דארפן וויסן אז אויב די עלטערן האבן מחליט געווען צו זאגן 'ניין'; 'גענסט נישט גיין דארט'; 'מיר קויפן דאס נישט'; וכדומה, דארף מען זיין זייער שטארק ביי זיך נישט צו האבן א שולד געפיל [גילטי קאנטשעס] און צוריק צווען.

ועל כולם דארפן עלטערן אסאך בעטן דעם אייבערשטן מען זאל זוכה זיין צו ערציען ערליכע דורות; מען טאר נישט אויסלאזן אפילו איין טאג פון בעטן און בעטן פאר ערליכע און געזונטע קינדער, ווייל תפילה איז די שטערקסטע זאך אויף דער וועלט, בפרט תפילות פון עלטערן אויף די קינדער.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן זוכה זיין אויפצוציען אונזערע קינדער על דרך התורה והיראה.

...

וואס מיינט ביטול צו א צדיק?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך וויל וויסן וואס ס'מיינט ביטול צו א צדיק, ווי אזוי איז מען דאס מקיים בשלימות?

תְּשׁוּבָה :

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ – יוֹם ב' פְּרִשְׁת שְׁמִינִי, י"ח אָדָר ב', שְׁנַת תּשע"ט לְפָרֶט קָטָן
לְכָבוֹד ... נֵרוֹ יֵאִיר.

אִיךָ הָאֵב עֲרֵהאֲלֹטָן דִּיין בְּרִיוּוּ.

דִּי עֲרֵשְׁטַע זָאָךְ – דֶּאָרְפֶסְטוֹ אַסאַף לְעֵרְנֶען דַעם הֵיילִיגֶן רַבִּינ'ס סְפָרִים צוֹ ווִיסֶן וואָס
דַעַר רַבִּי ווִיל בְּכָלֵל מִיר זָאָלֶן טוֹן. אַזוי אִוִיךָ זָאָגְט דַעַר רַבִּי (לִיקוּטֵי מוהר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קצב):
"פִּנּוּ שְׁכָלוֹ וְנִשְׁמָתוֹ נִמְצָאִים בְּתוֹךְ סְפָרוֹ", דִּי פִּנּוּם, שְׁכָל און נִשְׁמָה פּוֹנֵעַם צְדִיק גֶּעפּוֹנֵט
זִיךְ אִין זַיִנֶע סְפָרִים.

דַעַרִיבַעַר אַז מֵעַן ווִיל ווִיסֶן וואָס דַעַר רַבִּי ווִיל דֶּאָרְף מֵעַן לְעֵרְנֶען זַיִנֶע סְפָרִים און
נֶאכְדַעַם וואָס מֵעַן ווִיסֶט שׁוִיִן וואָס דַעַר רַבִּי זָאָגְט אונז דֶּאָרְף מֵעַן פֶּאָלְגֶן בְּתַמִּימוֹת
וּפְשִׁיטוֹת אֲלַעַס וואָס עַר זָאָגְט. ווִייל דַעַר רַבִּי זָאָגְט (לִיקוּטֵי מוהר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קג) אַז דַעַר
עִיקָר און דַעַר יְסוֹד אִין וואָס אֲלַעַס וועַנְדֵט זִיךְ – אִיז זִיךְ מְקֻשָּׁר צו זַיִן צוּם צְדִיק הַדּוֹר
און אָנְנֶעמֶען אֲלַעַס וואָס עַר זָאָגְט, סִי אַ קְלִינֶע זָאָךְ און סִי אַ גְרוֹיסֶע זָאָךְ און זִיךְ חֵס
וְשָׁלוֹם נִישֵׁט אַוועַקֶרִירֶן פּוֹן זַיִנֶע וועַרְטֶער. אַזוי ווִי חֲכָמֵינוּ זְכוֹרֵנוּם לְבִרְכָה זָאָגֶן (עִיין סְפָרִי
פְּרִשְׁת שׁוּפְטִים, פִּסְקָא קנד): "אֲפִילוֹ אֹמֵר לָךְ עַל יְמִין שֶׁהוּא שְׂמַאל וְעַל שְׂמַאל שֶׁהוּא יְמִין";
דָּאס הֵיסֶט, אַז דַעַר מֵעַנְטֶשׁ דֶּאָרְף אִינְגאַנְצֶן אַוועַק וואַרְפֶן זַיִן אִיִיגֶענֶע שְׁכָל אַזוי ווִי
עַר הָאֵט בְּכָלֵל נִישֵׁט קִיין שְׁכָל, נֶאָר דָּאס וואָס עַר בֶּאקוּמֶט פּוֹנֵעַם צְדִיק. און ווִי לֵאנֵג אַ
מֵעַנְטֶשׁ הָאֲלֵט זִיךְ נֶאָךְ מִיט זַיִן אִיִיגֶענֶע שְׁכָל הָאֵט עַר נֶאכְנִישֵׁט קִיין שְׁלִימוֹת און עַר
אִיז נֶאכְנִישֵׁט אָמְת'דיג מְקוּרָב צוּם צְדִיק.

דִּי עֲרֵשְׁטַע זָאָךְ וואָס דַעַר רַבִּי ווִיל פּוֹן אונז – מִיר זָאָלֶן זַיִן פֶּרִיילִיךְ; אֲפִילוֹ עַס
גִּיט אַרִיבַעַר שְׁוועַרַע טַעג און בֵּיטַרַעַר צַיִטן דֶּאָרְף מֵעַן זִיךְ מְחֻזַק זַיִן מִיט אֲלַע כּוֹחוֹת
צו זַיִן פֶּרִיילִיךְ. אַזוי ווִי דַעַר רַבִּי הָאֵט אונז גֶּעִיִסֶן (לִיקוּטֵי מוהר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן כד): "מְצָוָה
גְּדוּלָה לַהֲיוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד", עַס אִיז אַ גְרוֹיסֶע מְצָוָה צו זַיִן שְׁטַענְדיג פֶּרִיילִיךְ,
"וּלְהִתְגַּבֵּר לְהַרְחִיק הַעֲצָבוֹת וְהַמְרָה שֶׁחַרְהָ בְּכָל כּוֹחוֹ", און אַוועַק נֶעמֶען פּוֹן זִיךְ דִּי
עֲצָבוֹת און מְרָה שְׁחוֹרָה מִיט אֲלַע כּוֹחוֹת. "וְכָל הַחוּלָאֵת הַבָּאִין עַל הָאָדָם, כָּלֵם בָּאִין רַק
מְקַלְקוּל הַשְּׂמִחָה", אֲלַע מַחְלוֹת און קַרַעַנְק וואָס קוּמַען אִוִיפֶן מֵעַנְטֶשׁ קוּמֶט נֶאָר צוֹלִיב
עֲצָבוֹת און מְרָה שְׁחוֹרָה; דֶּאָרְף מֵעַן זִיךְ מוֹסֵר נֶפֶשׁ זַיִן צו פֶּאָלְגֶן דַעַם רַבִּי'ן זִיךְ מְבַטֵּל
זַיִן צוּם צְדִיק' צו זַיִן פֶּרִיילִיךְ. ווִייל וועַן דַעַר מֵעַנְטֶשׁ אִיז פֶּרִיילִיךְ, עַר גֶּעבֶט זִיךְ אִיבַעַר
צוּם אִיִיבַעַרשְׁטֶן דָּאן אִיז אִים דַעַר אִיִיבַעַרשְׁטַעַר מוֹחַל אֲלַע זַיִנֶע עֲבִירוֹת, אַזוי ווִי עַס
שְׁטִיט (תְּהִלִּים קד, לד-לה): "אֲנֹכִי אֶשְׂמַח בָּהּ", יִתְמוּ חַטָּאִים מִן הָאָרֶץ, וְרָשָׁעִים עוֹד אֵינָם",

אז איך פריי זיך מיטן אייבערשטן, דעמאלט: "יתמו חטאים מן הארץ" – איז מער נישט דא קיין עבירות (ענין ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן קסט).

די צווייטע זאך וואס דער רבי וויל פון אונז מיר זאלן זיך צוגעוואוינען זיך אויסצורעדן אונזער הארץ צום אייבערשטן, יעדער איינער אויף זיין אייגענע שפראך. אזוי ווי דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן כה): "התבודדות הוא מעלה עליונה וגדולה מן הכל", התבודדות איז גרעסער פון אלע מדריגות און עבודות וואס איז נאר שייך צו טון; מען זאל זיך מאכן א צייט וואס מען לאזט אפ אלעס, גיין אויף א פלאץ וואו קיינער איז נישט דארט און זיך אויסשמועסן דאס הארץ מיטן אייבערשטן; אים בעטן: "באשעפער, האב שוין רחמנות אויף מיר און זיי מיר מקרב צו דיר". אפילו עס איז שווער און מען טראכט: 'וואס?' 'ווען?' 'ווי?' 'ווער דארף מיר?' 'ווער הערט מיר אויס וכו' וכו'?' דאך דארף מען זיך מוסר נפש זיין צו פאלגן דעם רבי'ן, זיך מבטל זיין צום צדיק' און יעדן טאג מאכן א צייט צו רעדן מיטן אייבערשטן.

דריטנס – מיר דארפן פאלגן דעם רבי'ן וואס האט אונז געהייסן לערנען כל התורה כולה, דער רבי האט אונז געגעבן א 'סדר דרך הלימוד (שיחות הר"ן, סימן עו) וואס יעדער איינער קען דורכדעם זוכה זיין צו לערנען און ענדיגן כל התורה כולה; אפילו עס קומט אן שווער: 'דארף מען זיך מבטל זיין צום צדיק' און פאלגן וואס ער האט אונז געהייסן. דער הייליגער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן עו): "טוב ללמד במהירות ולכלי לדקדק הרבה בלמודו", עס איז גוט מען זאל זיך צוגעוואוינען צו לערנען שנעל און נישט מדקדק זיין צופיל בשעת מען לערנט, "רק ללמד בפשיטות בזריזות. ולכלי לבלבל דעתו הרבה בשעת למודו מענין לענין, רק יראה להבין הדבר בפשיטות במקומו", נאר זען צו פארשטיין דעם פשטות הפשט, "וואס לפעמים אינו יכול להבין דבר אחד, אל יעמד הרבה שם ויניח אותו הענין וילמד יותר להלן", און אויב מען פארשטייט נישט זאל מען נישט פארברענגען אסאך צייט אויף דעם ענין, ענדערש זאל מען גיין ווייטער, "ועל-פי הרב ידע אחר-כך ממילא מה שלא היה מבין בתחלה, כשילמד כסדר בזריזות להלן יותר", און אז מען לערנט אסאך וועט מען שפעטער פארשטיין וואס מען האט פריער נישט אזוי גוט פארשטאנען.

נאך האט דער רבי געזאגט: "שאין צריכין בלמוד רק האמירה לבר – לומר הדברים כסדר", אפילו מען פארשטייט גארנישט זאל מען זאגן בלויז די ווערטער, "וממילא יבין", און ביים סוף וועט מען פארשטיין. "ולא יבלבל דעתו בתחלת למודו שירצה להבין תכף, ומחמת זה יקשה לו הרבה תכף ולא יבין כלל. רק יכניס מחו בהלמוד ויאמר כסדר בזריזות וממילא יבין", מען זאל נישט ווערן צעבראכן ווען מען זעט אז מען

פֶּאֲרָשְׁטֵיט נִישֶׁט וואס מֶען לֶעֲרַנְט, וואס דאס אַליינֶס - אַז מֶען וויל גֶלִיף פֶּאֲרָשְׁטֵיט - מאַכֵט אַז עס זאל זײַן שׂווער צו פֶּאֲרָשְׁטֵיט דאס לֶעֲרַנְען, נָאר מֶען זאל זאָגן די ווערְטער כִּסְדָרְן און מֶען וועט שׂוין פון זײַ אַליינֶס פֶּאֲרָשְׁטֵיט, "וואָס לֹא יבִין תִּכְף, יבִין אַחר כֶּף, וואָס יִשְׁאָרוּ אִיזָה דְבָרִים שְׂאָף עַל פִּי כֵן לֹא יוּכַל לַעֲמֹד עַל כַּוְנָתוֹ - מַה בְּכַף?" און אויב מֶען פֶּאֲרָשְׁטֵיט נִישֶׁט בײַם עֲרָשְׁטֵן מָאל וועט מֶען עס פֶּאֲרָשְׁטֵיט בײַם צװײטן מָאל; און אויב מֶען וועט נִישֶׁט פֶּאֲרָשְׁטֵיט דעם צװײטן מָאל איז אויף גאַרְנִישֶׁט, "כִּי מַעֲלַת רַבּוּי הַלְמוּד עוֹלָה עַל הַכּל, וּכְמוֹ שְׂאֲמָרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנוּם לְבַרְכָּה (שַׁבַּת סג; עֲבוּדָה זָרָה יט): 'לְגַמּוֹר, וְהִדְר לְסִבּוֹר, וְאָף עַל גֵּב דְּלֹא יָדַע מַה קָאָמַר' שְׂנֵאָמַר (תַּהֲלִים קיט, כ): 'גִּרְסָה נִפְשִׁי לְתַאֲבָה", ווייל תְּכַמִּינוּ זְכוֹרֵנוּם לְבַרְכָּה זאָגן אַז אַ מַעֲנִשֶׁט זאל קוֹדֵם אַסאַף זאָגן די ווערְטער פון די הייליגע תּוֹרָה, אַפִּילוּ עַר פֶּאֲרָשְׁטֵיט נִישֶׁט וואס עַר לֶעֲרַנְט, און דֶּעֲרַנְאָף זאל עַר לֶעֲרַנְען צו פֶּאֲרָשְׁטֵיט, "כִּי עַל יְדֵי רַבּוּי הַלְמוּד, שִׁילְמַד בְּמַהֲרֵי־יָד, וַיִּזְכָּה לְלַמֵּד הַרְבֵּה, עַל יְדֵי זֶה יִזְכָּה לַעֲבֹד כְּמָה פְּעָמִים אֱלוֹ הַסְּפָרִים שְׁלוּמַד, לְגַמְרָם, וְלַחֲזֹר לְהַתְחִיל, וּלְגַמְרָם פְּעַם אַחַר פְּעַם, וְעַל יְדֵי זֶה מְמִילָא יבִין וְכוּ", ווייל אַז מֶען גֶּעוואָינֶט זײַף צו צו לֶעֲרַנְען שְׁנַעַל, קֶען מֶען זוכָה זײַן צו לֶעֲרַנְען זײַער אַסאַף; מֶען איז זוכָה אַיבֶּער־צוֹגײן יעדֶע זאַף זײַער אַסאַף מָאל, ביז מֶען איז זוכָה דאָס צו פֶּאֲרָשְׁטֵיט.

גֶלִיב מיר, אויב דו וועסט מְקַיִים זײַן די דְרִי זאַכן; דו וועסט זײַן פֶּרִייליך מיט אַלע דיִינע כּוּחוֹת, יעדֶע זאַף וואס גײט אַרײַבער אויף דיר וועסטוּ בֶּעטֵן דעם אַיבֶּער־שְׁטֵן און דו וועסט לֶעֲרַנְען יעדן טאַג דיִינע שׂיעוּרִים כִּסְדָרְן עַל פִּי סִדְר דְרָף הַלִּימוּד פון רבִּין - דאָס איז בִּיטוּל בְּשִׁלְמוֹת צוּם צִדִּיק און דאָס איז אַ בְּרִסְלָבֶּער חֲסִיד, דוּרְף דעם וועסטוּ זוכָה זײַן צו לֶעֲבֹן אַ חַיִּים טוֹבִים בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

דער אַיבֶּער־שְׁטֵטער זאל העלפֵן זאַלְסֵט האַבן הַצְּלָחָה אין אַלע עֲנִינִים.

...

מֶעָגן די מײַדלֶעך מײַטזײַנגען די זְמִירוֹת שַׁבָּת?

שְׂאֵלָה:

לְכּוּד דער ראש ישיבה שליט"א,

אַ גְרוֹיסן יִישׁר כַּח פֶּאר אַלע חִיּוּק און דְרָשוֹת.

איך האָב גֶּעֲהֶערט לֶעֲצוּנְס בײַ אַ דְרָשָׁה ווי איר זאָגט אַז די מִשְׁפָּחָה קען זײַנען אַינאַיינעם די זְמִירוֹת

שַׁבָּת, דער טאַטע מיט די מאַמע מיט די קינדער.

איך מיי אז דאס איז קעגן די הלכה, אויב ווייס איך גוט איז די הלכה אז דער טאטע מעג טאקע הערן זיין ווייב און טעכטער זינגען, אבער למעשה איז קול באשה ערוה, און ער טאר נישט זאגן קיין דברים שבקדושה בשעת זיי זינגען. אזוי ווי ווען זיי זענען נישט צוגעדעקט צניעות'דיג איז דאס נישט קיין פראבלעם פארן טאטן און מאן, אבער ער טאר נישט דעמאלט זאגן קיין דברים שבקדושה אין פארנט פון זיי.

איך האף איר וועט מיר דאס ענטפערן און קלאר שטעלן.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך – יום ג' פרשת שמני, י"ט אדר ב', שנת תשע"ט לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר.

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

אין שאלות ותשובות ברסלב (ג' אלפים, תמ"ד) פּרעגט איינער אן מוהרא"ש אזא שאלה: "איך פיר זיך צו זינגען זמירות שבת קודש צוזאמען מיט מיינע קינדער, אבער היות איך האב שוין עלטערע מיידלעך, וויל איך פּרעגן אויב זיי מעגן מיט זינגען צוזאמען מיט מיר די זמירות שבת?" און מוהרא"ש ענטפערט אים: "אשריך ואשרי חלקך שאתה שר ומזמר זמירות בשולחן השבת עם כל הילדים", וואויל איז דיר און וואויל איז דיין חלק אז דו זינגסט זמירות שבת ביי די סעודה מיט אלע דייןע קינדער, "שרבינו זכרוננו לברכה הקפיד על זה מאד מאד, ורצה שאנשי שלומינו ישירו בכל שבת את שירי השבת ויאמרו את כל הזמירות ולא יתביישו מאף אחד, כי עיקר היהדות זה תמימות ופשיטות", ווייל דער הייליגער רבי האט זייער מקפיד געווען מען זאל זינגען יעדן שבת ניגונים לכבוד שבת, און מען זאל זאגן און זינגען אלע זמירות און זיך נישט שעמען פון קיינעם, ווייל זינגען זמירות אין שבת איז אן עיקר אין אידישקייט.

זאגט מוהרא"ש ווייטער: "ולכן גם הבנות הגדולות יכולות לשיר, כי סוף כל סוף זה בתוך המשפחה", דעריבער קענסטו זינגען מיט דייןע מיידלעך די זמירות ווייל דאס איז דאך דיין משפחה. "וכמוכן, שאסור שיהיו שמה אנשים זרים", פארשטייט זיך אז עס טארן זיך נישט געפונען דארט פּרעמדע מענטשן, ווייל (ברכות כד): "קול באשה – ערוה", פּרעמדע מענטשן טארן נישט הערן פּרויען זינגען, "אבל בתוך המשפחה, שלא נמצאים רק אתה ואשתך והילדים – מותר גם לבנות הגדולות לשיר", אבער מיט דיין משפחה אליין, ווען נאר דיין ווייב און קינדער זענען ביי די סעודה קענען זיי מיט זינגען די זמירות.

מִוֵּהָרָא"ש פִּירְט אוּיס דִּי תְּשׁוּבָה: "וְזֶה מַעֲיָקָר הַחִינוּךְ - לְחַנּוּךְ אֶת הַיְלָדִים שִׁישִׁירוּ
זְמִירוֹת בְּשֶׁבֶת, שְׁזֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד", זִינְגֶען זְמִירוֹת מיט דִּי קִינְדֶער אִיז אַן עֵיקָר
און אַ יסוד אִינן חִינוּךְ, דָּאס בְּרֶענְגֶט אַרײַן אִינן דִּי קִינְדֶער אַ לִיב־שאַפֶּט צום אַיִב־עֶרְשֶׁטן.
דְּער אַיִב־עֶרְשֶׁטער זָאל הַעֲלֵפֶן זְאָלְסֶט הָאָבֶן הַצְּלַחָה אִינן אַלְע עֲנִינִים.

...

מִיִּין מֵאָן אִיז אַ מְלַמֵּד, דָּאַרְף עֶר הָאָבֶן אוּיסֶער דְּעם נָאךְ אַ שִׁיעוֹר?

שְׂאָלָה:

לְכָבוֹד דְּער ראש ישיבה שליט"א,

צום עֶרְשֶׁט וויל איד דאַנקען דְּעם ראש ישיבה שליט"א פֿאַר דִּי הַעֲרִיכֶע שִׁיעוּרִים וואס זענען זייער
מחזק, און פֿאַר דִּי הַעֲרִיכֶע נִיגוּנִים מיט וואס מיר זענען זיך ממש מְחַנֵּה.

איד בִּין אַ פֿרוי, און מיין מאן איז אַ מְלַמֵּד. איד וויל זייער שטאַרק אַז ער זאל גיין ביינאַכט צו אַ שִׁיעוֹר
תּוֹרָה, אָבער ער זאָגט אַז ער לֶערֶנט תּוֹרָה מיט דִּי קִינְדֶער אִינן חֶדֶר און ער איז שוין יוֹצֵא מיט דְּעם, איד ווייס
אָבער נישט אויב ער איז גערעכט מיט דְּעם.

איד וויל זייער הָאָבֶן אַ חֶלֶק אִינן זיין תּוֹרָה, איד שְׂטִי אויף יַעֲדֵן אַיִנְדֶערפֿרי און איד גרייט אים צו עֶסן
און אַלֶּעס וואס ער דאַרף, ער זאל קענען לֶערֶנען רואיגֶעהייט מיט דִּי קִינְדֶער אִינן חֶדֶר, איד וויל אָבער אַזוי
שטאַרק אַז ער זאל הָאָבֶן אויף אַ גַעֲהֶעריגע שִׁיעוֹר אִינן תּוֹרָה יַעֲדֶע נאַכט.

זאל איד אים מחזק זיין ער זאל גיין לֶערֶנען ביינאַכט? און אויב יא, וואס זאָג איד אים? ווי אזוי קען איד
מאַכן ער זאל וועלן גיין לֶערֶנען ביינאַכט?

אַנב, מיר ווארסן שוין דריי יאַר אויף קִינְדֶער, לֶעצֶטנס האב איד אָנגֶעהויבן מאכן אביסל התבודדות
אויף דְּעם, איד פיר זיך צו שְׂרײַבן צום אַיִב־עֶרְשֶׁטן, איד האב געשְׂרײַבן פֿאַר'ן אַיִב־עֶרְשֶׁטן אַ דאַנק בְּרִיוּו אַז
מיר הָאָבֶן נישט קיין קִינְדֶער, אָבער ווען איד האב עס געוויזן פֿאַר מיין מאן האט ער געזאָגט אַז ער פֿאַרשְׂטײט
דָּאס נישט, פֿאַרְוואס זאל מֶען דאַנקען דְּעם אַיִב־עֶרְשֶׁטן אַז מיר הָאָבֶן נישט קיין קִינְדֶער? מיר דאַרפֿן נֶאָר
בְּעֶטן אויף דְּעם. וויל איד וויסן וואס איז טאַקע דְּער רִיכְטִיגער וועג צו טון וועגן דְּעם.

אַ גרויסן יִישׁר כַּח נַאכאַמאַל פֿאַר אַלֶּעס, דְּער אַיִב־עֶרְשֶׁטער זאל אייך באַצאַלן מיט אַלֶּעס גוטס.

תְּשׁוּבָה:

בְּעֲזָרַת ה' יתְּבַרַךְ - יום ג' פֿרֶשֶׁת שְׁמִינִי, י"ט אָדָר ב', שְׁנַת תּשׁע"ט לְפֶרֶט קֶטֶן

מֶרֶת ... תַּחֲנִי'.

איד הָאָב עֶרְהאַלְטֵן אַיִיעֶר בְּרִיוּו.

אִיר קָענט זײַ גאַרנישט פֿאַרשטעלן דאָס גרױסקײט פֿון אַ מַלְמֵד; חֲכָמֵינוּ זְכָרוֹנָם לְבָרְכָה זָאגן (פֿכא בְּתָרַח ח): אױפֿן פֿסוק (דניאל יב, ג): "וּמְצַדִּיקֵי הַרְבִּים כְּכֹכָבִים" – אַלּוּ מַלְמְדֵי תִינוּקוֹת, אַ מַלְמֵד אִיז צױגעגלִיכֵן צו די שְׁטַעַרְנֵס, פּוֹנֶקט אַזױ װי מֵעַן קֵעַן נִישְׁט צײלן די שְׁטַעַרְנֵס פֿון הֵימֶל, אַזױ אױף קֵעַן מֵעַן נִישְׁט צײלן די זְכוּתִים פֿון אַ מַלְמֵד; אַמֵּת, בײַ די װעלט אִיז אַ מַלְמֵד נִישְׁט אַזאַ חֲשׁוּבֵ'ע שְׁטַעַלֵע, אָפֶּער עֵס אִיז נִישְׁט אַזױ. מַלְמְדוֹת אִיז זײער אַ הֵילִיגֵע אַרְבַּעט און אַן אַחֲרִיוֹת'דיגע אַרְבַּעט, װײל אַ מַלְמֵד קֵעַן אױפֿהײבן קִינְדֵער און זײ אױפֿבויען פֿאַר זײער גאַנצן לֵעבֵן, און פֿאַרקערט אױף – ער קֵעַן נִעמֵען אַ קִינְד און אִים אַזױ אַראַפֿקלאַפֿן, אַז דער קִינְד זאַל פֿלײבן אַ צַעקלאַפֿטע נִשְׁמָה אױף זײן גאַנצן לֵעבֵן.

הַדָּבָר הֵרָאשׁוּן בַּעַט אִיךְ אִיךְ אִיר זאַלט זײַ זײער פֿרײען אַז דער אײבערשטער האט אײך געגעבן די זכִּיָּה צו האבן אַ מאַן װאָס אִיז עױס אין אַזאַ הֵילִיגֵע אַרְבַּעט און עֵס זאַל אִיךְ נִישְׁט פֿאַדערן אַז ער גײט נִישְׁט בײנאַכט לֵערנען װוּ. אִיךְ זאַג שְׁטַעַנְדִיג פֿאַר מײנע תּלְמִידִים װאָס זענען מַלְמְדִים װען זײ קומען צו מיר מיט די טענה אַז זײ קומען נִישְׁט אָן צו לֵערנען זײער אײגענע שיעורים: "לֵעֲרַנְען מִיט קִינְדֵער אִיז מֵער װי לֵעֲרַנְען פֿאַר זײך"; װען מֵעַן לֵערנט מיט קִינְדֵער אִיז דאָס תּוֹרָה לְשִׁמָּה, אַזױ װי די הֵילִיגֵע חֲכָמִים זָאגן (סוֹפָה ט:): אױפֿן פֿסוק (משלי לא, כו): "פִּיהַּ פִּתְחָה בְּחֻכְמָה וְתוֹרַת חֶסֶד עַל לְשׁוֹנָה", װאָס אִיז תּוֹרַת חֶסֶד און װאָס אִיז נִישְׁט קײן תּוֹרַת חֶסֶד? "תּוֹרָה לְלַמְדָּה – זוּ הִיא תּוֹרָה שֶׁל חֶסֶד, שְׁלֹא לְלַמְדָּה – זוּ הִיא תּוֹרָה שְׁאִינָה שֶׁל חֶסֶד", װען מֵעַן לֵעֲרַנְט תּוֹרָה מִיט אַ צװײטן – בִּפְרֵט מִיט רײנע קִינְדֵער תִּינוּקֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן װאָס זענען נאָך לױטער און רײן – דאָס אִיז תּוֹרָה לְשִׁמָּה, עֵס אִיז נִישְׁט דאָ קײן גרעסערע זאַך פֿון אַזאַ תּוֹרָה.

דערפֿאַר זאַלט אִיר זײך פֿרײען אַז אײער מאַן אִיז זוכה צו לֵערנען אַ גאַנצן טאַג תּוֹרָה לְשִׁמָּה; אִיר דאַרפֿט פֿאַרשטיין אַז עֵס אִיז נִישְׁט קײן גרִינגע זאַך צו זײצן מיט קִינְדֵער אַ גאַנצן טאַג, די גאַנצע כַּח און מַח װערט אָפֿגעשװאַכט נאָך אַ טאַג זײצן מיט קִינְדֵער, זאַלט אִיר אִים נאַר מְחַזֵּק זײן און אִים מַכְבֵּד זײן.

בַּעַטס דעם אײבערשטן אַז ער זאַל אִיךְ געבן ערליכע קִינְדֵער. עֵס פֿעלט נִישְׁט אױס צו שרײבן פֿאַר'ן אײבערשטן בְּרִיוּן װוּ; װען מֵעַן אִיז צוקריגט מיט אײנעם און מֵעַן שְׁעַמֵט זײך צו רעדן צו יענעם הײבט מֵעַן אָן מיט אַ בְּרִיוּ, װײל מֵעַן שְׁעַמֵט זײך אַנצוהײבן רעדן מיט יענעם װוּ, אָבֶער מײט'ן אײבערשטן דאַרף מֵעַן זײך נִישְׁט שְׁעַמֵען צו רעדן, דעם אײבערשטן דאַרף מֵעַן בַּעַטן נאַכאַמאַל און נאַכאַמאַל אָן אױפֿהער, בײַ ער װעט אִיךְ העלפֿן.

אֲנֵדָאֵי זְאֵלְט אִיר אַיִם דַּאָנְקֶען אויף אַלע חֲסָדִים וואס ער טוט מיט אײף. אז איר האט א טײערע מאן וכו', אז איר זענט בײדע געזונט וכו' און אז איר ווייסט פון הייליגן רבינ'ס עצות אז מען קען רעדן צום אייבערשטן און וואס מען דארף זאל מען זיך נאר ווענדן צו אים, אויף דעם אלעם זאלט איר אים דאנקען און נאכן דאנקען בעט'ס אים: "רבוננו של עולם, גרויסער פאשעפער, וואס דו האסט פאשאפן אזא גרויסע שיינע וועלט, העלף מיר, געב מיר קינדער"; שמועסט מיט אים אזוי ווי חנה שמואל הנביא'ס מאמע - האט געבעטן קינדער, אזוי ווי מיר געפונען וואס חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ברכות לא): "כמה הלכתא גברתא איכא למשמע מהני קראי דחנה", זייער אסאך הלכות אין הלכות תפילה לערנט מען ארויס פון חנה די מאמע פון שמואל הנביא; זי האט נישט אפגעלאזט דעם אייבערשטן ביז זי האט זוכה געווען צו אזא הייליג קינד. זי האט גע'טענה'ט מיטן אייבערשטן: "ה' צבאות" זאגן חז"ל (ברכות, שם) אז זי האט געזאגט: "רבוננו של עולם, דו האסט פאשאפן אזא גרויסע וועלט, בעט אײך דיר געב מיר א קינד", בעט אײך אזוי דעם אייבערשטן וועט איר זען אז דער אייבערשטער וועט אײך העלפן. אײך האף צום אייבערשטן אז בקרוב וועט איר מיר מבשר זיין א פרייליכע בשרה.

...

וואס טו אײך אז אײך שפעם זיך צו דערצײלן מײנע עבירות פארן אייבערשטן?
שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,
 אסאך מאל ווען אײך וויל רעדן צום אייבערשטן, האלט אײך זיך צוריק, וויל אײך שפעם זיך פשוט פונעם אייבערשטן מיט די עבירות וואס אײך טו. אײך ביינאכט ווען אײך וויל איבערגיין מיין טאג מיט'ן אייבערשטן, שפעם אײך זיך צו רעדן ווי אזוי מיין טאג איז געבעד אריבער. און צום סוף קומט אויס אז אײך רעד נארנישט צום אייבערשטן, האט איר עפעס אן עצה אויף דעם?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת שמײני, כ"א אדר ב', שנת תשע"ט לפרט קטן
 לכבוד ... גרו יאיר.

אײך האב ערהאלטן דיין בריוו.

זייער גוט אז דו שעמסט זיך פונעם אייבערשטן; בושא איז א גוטע מיידה און דאס איז איינע פון די מידות וואס אײדשע קינדער פארמאגן (עיין בקמות עט).

אָבער נישט דאָס זאל דיר מאַכן זאַלקסט נישט רעדן צום אייבערשטן; אַדרבָה, זאָג אַרויס פאַר'ן אייבערשטן פאַרשעמטערהייט: "הייליגער באַשעפער, זיי מיר מוחל אויף מיינע עבירות", דורכדעם וועט אַראַפ גיין פון דיר אַלע דינים. אזוי ווי דער הייליגער זוהר זאָגט (פּרש"ת בא, דף מא.) אז אַ מענטש זאל דערציילן אַלע זיינע שַלעכטע מעשים וואס ער האט געטון פאַר'ן אייבערשטן אַפילו דער אייבערשטער ווייסט אַלעס, זעט אַלעס און ווייסט וואס גייט זיין. לכאורה, פאַרן וואס פֿעלט אויס צו דערציילן אַלע נישט גוטע מעשים וואס מען טוט אז דער אייבערשטער ווייסט אַלעס? זאָגט דער זוהר הקדוש, ווייל דער שטן שטייט און איז מקטרג אויף דעם מענטש, ער דערציילט פאַרן אייבערשטן אַלע שַלעכטע זאַכן וואס דער מענטש טוט. איז אויב קומט דער מענטש פאַר דעם און זאָגט אויס פאַרן אייבערשטן וואס ער האט געטון, דאן קען דער שטן מער נישט קומען מקטרג זיין, "ועל דא, אצטרף ליה לבר נש לאקדמא ולפרט חטאי", דערפֿער פאַר מען גייט שלאָפן זאל מען דערציילן אַלעס פאַרן אייבערשטן, אזוי קען דער שטן מער נישט מקטרג זיין.

דערצייל פאַרן אייבערשטן אַלע זיינע מעשים, פֿעט אים ער זאל דיר אָפהיטן און העלפֿן זיך מתגבר זיין אויפֿן יצר הרע, און זאָג אים צו אז מאַרגן וועסטו שוין זיין גוט; דאָס וועט דיר העלפֿן דו זאַלקסט זיך קענען אומקערן צו אים. דער אייבערשטער זאל העלפֿן דו זאַלקסט זוכה זיין צו אַמת'ע תשובה.

...

ווי אזוי קען מען ווערן קלוג פון גמרא, אויב זאָגט מען בלויז?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,
 איד הער ווי איר רעדט אסאך צו די בחורים וועגן דעם סדר דרך הלימוד, איד גלייב ב"ה אין צדיקים, איד גלייב אין מזהרא"ש, איד האב אָבער אַ גרויסע קשיא אויפֿ'ן דרך הלימוד צו זאָגן בלויז די ווערטער פון תורה.

יעדער ווייסט אז לערנען גמרא מאַכט קלוג, אזוי ווייט אז מ'זאָגט אז אַפילו גוים אין צפון קארעאַ לערנען גמרא זיך אויסצושארפן די קעפ, איז מיין שאלה אז קען מען בלויז זאָגן די ווערטער פון די גמרא, ווי אזוי קען דאָס מאַכן קלוג? אז מ'פאַרשטייט נישט און מ'מושטעט זיך נישט אויף אַ שטיקל גמרא, ווי אזוי ווערט דער קאפ אויסגעשארפֿט פון דעם?

איד פֿרעג נישט ח"ו אַפצופֿרעגן, נאר איד וויל באַמת פאַרשטיין.

א גְרוּסָן יִישַׁר כַּח

תְּשׁוּבָה :

כְּעֹזֶרֶת ה' יתְּבַרַךְ - יוֹם ה' פָּרַשְׁתָּ שְׁמִינִי, כ"א אָדָר ב', שְׁנַת תשע"ט לַפָּרָט קָטָן
לְכַבּוֹד ... נְרוֹ יֵאִיר.

אִיךָ הָאֵב עֲרֵהאֲלֹטָן דִּיין בְּרִיוּו.

בְּנוֹגַע דַּעַם דְּרַף הַלִּימוּד פּוֹן הַיִּלְיָגָן רַבִּי'ן (עֵינִין שִׁיחֹת תְּר"ן, סִימָן עו); עֵס אִיז נִישְׁט שְׁיִיף
צו גֵּיין אוֹיף דַּעַם אִין וויכּוּחִים; בֵּי דַעַם אִיז גַּעזָאגט גַּעזָאגט גַּעזָאגט גַּעזָאגט גַּעזָאגט גַּעזָאגט
(משלי ט, יב): "אִם חֲכָמָת - חֲכָמָת לָךְ, וְלִצְתָ - לְבַדָּךְ תִּשָּׂא"; ווען אִינער אִיז קְלוּג, עַר נַעמְט
אַן דִּי ווערְטער פּוֹן דִּי תוֹרָה און פּוֹן דִּי הַיִּלְיָגַע צְדִיקִים - טוט עַר קֵינעם נִישְׁט קֵיין
טוֹבָה, עַר טוט נָאר פֿאַר זִיךְ אַלֵּינְס אַ טוֹבָה, און ווען אִינער מֵאכְט לִיצְנוּת פּוֹן דִּי
ווערְטער פּוֹן צְדִיקִים, מֵאכְט עַר פּוֹן זִיךְ אַלֵּינְס לִיצְנוּת.

בְּנוֹגַע לַעֲרַנְען אָן פֿאַרשְׁטֵיין; חֲכָמִינוּ הַקְדוּשִׁים זָאגן (שִׁיר הַשִּׁירִים בָּבָה ב, טו): "אָמַר רַבִּי
אֲחָא, עִם הָאֲרָץ שְׁקוּרָא לְאַהֲבָה אֵיבָה, כְּגוֹן וְאַהֲבָתָ וְאַיְבָתָ, אָמַר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
'וְדִלּוּגוֹ עָלֵי אַהֲבָה', אָן עִם הָאֲרָץ וְאִם זָאגט דִּי ווערְטער פּוֹן דִּי תוֹרָה מִיט גֵּרִיין;
אַנְשְׁטאַט זָאגן: "וְאַהֲבָתָ אֵת ה'" מַעַן זָאל לִיב הָאָבִן דַּעַם אִיבְּעֶרשְׁטן, זָאגט עַר: "וְאַיְבָתָ
אַת", מַעַן זָאל פֵּינֶט הָאָבִן חֶס וְשָׁלוֹם, זָאגט דַּעַר אִיבְּעֶרשְׁטער (שִׁיר הַשִּׁירִים ב, ד): "וְדִלּוּגוֹ
עָלֵי אַהֲבָה", אִיךָ הָאֵב לִיב זֵינע גֵּרִיין; ווייל בֵּימֵי אִיבְּעֶרשְׁטן אִיז זֵייער פֿאַליכְט דַּעַר
וְאִם לַעֲרַנְט תוֹרָה - אָפִילוֹ עַר פֿאַרשְׁטֵיט נִישְׁט וְאִם עַר לַעֲרַנְט און אָפִילוֹ עַר זָאגט עֵס
מִיט גֵּרִיין, עַר זָאגט דָאס פֿאַרְקערְטע וְאִם מַעַן דָאָרף ווען זָאגן - דָאָרף הָאֵט דָאס דַּעַר
אַיבְּעֶרשְׁטער לִיב; אַזוי פֿאַליכְט אִיז בֵּימֵי אִיבְּעֶרשְׁטן דַּעַר וְאִם לַעֲרַנְט תוֹרָה, עֵינִין שָׁם.

קוֹק וְאִם דַּעַר זוֹהַר הַקְדוּשׁ זָאגט (קְדוּשִׁים פּה): "וּמֵאֵן דְּתִיאובְּתִיָה לְמַלְעֵי
בְּאוּרֵיתָא", ווער עֵס וויל לַעֲרַנְען דִּי הַיִּלְיָגַע תוֹרָה, "וְלֹא אֲשַׁבַּח מֵאֵן דִּיּוֹלִיף לִיָה", און
עַר הָאֵט נִישְׁט ווער עֵס זָאל אִים אוֹיִסְלֶעֲרַנְען און גַּעבֵן צו פֿאַרשְׁטֵיין וְאִם עַר לַעֲרַנְט,
"וְהוּא בְּרַחֲמֵימוֹתָ דְּאוּרֵיתָא", אָבער וויבֿאַלד עַר הָאֵט לִיב צו לַעֲרַנְען, "לַעֲרַנְען",
מוֹטְשַׁעט עַר זִיךְ, "וּמִגְמַגְמָה בְּהַגְמָתָ דְּלֹא יַדַּע", און לַעֲרַנְט אָן פֿאַרשְׁטֵיין, "כֹּל מְלָה
וּמְלָה סִלְקָא", גֵּיט יַעֲרַעס וְאִרְט תוֹרָה וְאִם עַר לַעֲרַנְט אָן פֿאַרשְׁטֵיין אַרויף אויבֿן אִין
הֵמֶל, "וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא חֲדֵי בְּהֵיא מְלָה", און דַּעַר אִיבְּעֶרשְׁטער פֿרִיידֶט זִיךְ מִיט
דַּעַם. "וּקְבִיל לָהּ", דַּעַר אִיבְּעֶרשְׁטער נַעמְט דִּי ווערְטער, "וּנְטַע לָהּ סַחְרֵינִיה דִּיהוּא
נַחְלָא", און עַר פֿלאַנצְט דָאס אִיין אויבֿן אִין הֵמֶל אַרום אַ טִיף, "וְאַתְּעִבִּידוּ מֵאֲלֵין מִלִּין
אַלְגִּין רַבְרַבִּין" און עֵס ווערְט פּוֹן דִּי ווערְטער גְרוּיסע בֵּיימַער, "וְאַקְרוּן עַרְבֵי נַחַל",

וואס מען רופט אן 'ערבות', 'הדא הוא דכתיב (משלי ה, ט): בְּאֵהֲבֵתָהּ תִּשְׁגָּה תְּמִיד'; דאס איז דער וועג ווי אזוי מען איז זוכה צוצוקומען צו פארשטיין דאס לערנען.

די תורה איז נישט קיין גשמיות'דיג זאך אזוי ווי די שרייבסט וכו' פון גוים וכו'; דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן קי) אויפן פסוק (יהושע א, ח): "לֹא יָמוּשׁ סֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה מִפִּיד", - "כי התורה היא רוחניות", די תורה איז א רוחניות'דיגע זאך, "וְאֲשֶׁר יוֹד וְיָשָׁר פִּעְלוֹ, וְשִׁכְלוֹ רוּחָנִי יָכוֹל לְתַפֵּס כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה וְלֹא יִשְׂכַח דְּבָר", ווער עס פירט זיך ערליך און הייליג דער קען פארשטיין די תורה און וועט גארנישט פארגעסן, "כי דבר רוחני אינו תופס מקום, ויכולה התורה להתפשט ולשפן בשכלו", ווייל א רוחניות'דיגע זאך פארגעמט נישט קיין פלאץ, עס קען זיך צעשפרייטן אן קיין שיעור, "אך מי שיהוא מגשם דברי התורה ועושה ממנה ממשות, אִי יֵשׁ לָהּ שְׁעוֹר וְקִצְבָה כְּמָה הוּא יָכוֹל לְתַפֵּס בְּשִׁכְלוֹ וְלֹא יוֹתֵר", ווער עס קוקט אויף די תורה ווי א גשמיות'דיגע זאך, דער קען נישט זוכה זיין צו די תורה נאר וויפיל עס גייט אריין אין זיין מח. מיט דעם טייטשט דער רבי דעם פסוק: "לֹא יָמוּשׁ סֵפֶר הַתּוֹרָה", מיטן פסוק (שמות י, כא): "וְיָמַשׁ חֲשׂוֹךְ", אז ימוש איז א לשון פון ממשות, דאס נואנגט אונז די תורה: "הַזֶּהָרָה שְׁלֹא תִהְיֶה מִמְּשׁוֹת וּגְשָׁמִיּוֹת בְּדַבְּרֵי הַתּוֹרָה", מאך נישט קיין גשמיות פון די תורה, נאר קוק אויף די תורה ווי א זאך וואס איז רוחניות וועסטו מצליח זיין.

...

איך קען זיך נישט היטן די אויגן, זאל איך פונדעסטוועגן גיין אין מקנה?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך הער לעצטנס אז דער ראש ישיבה שליט"א רעדט אסאך איבער די גרויסקייט פון גיין אין מקנה, מיי פראבלעם איז אבער אז ווען איך גי אין מקנה קען איך זיך נישט היטן די אויגן, איך שפיר אז איך בין א זריז ונפסד. וויל איך וויסן אויב איך זאל פון דעסט וועגן נאכאלץ גיין אין מקנה.

א גרויסן יישר פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת שמני, כ"א אדר ב', שנת תשע"ט לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר.

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דו קענסט זיך גארנישט פארשטעלן דאס גרויסקייט פון זיך טובל'ן אין מקנה; דאס רייניגט דעם מענטש פון אלע זיינע עבירות און עס היט אים אפ אויף ווייטער נישט אראפ צו פאלן. אזוי ווי מיר געפונען אין די גמרא, חכמינו זכרונם לברכה דערציילן (ברכות כב): עס איז געווען א מענטש וואס האט געוואלט טון אן עבירה וכו', און ווען ער האט געזען אז ער האט נישט קיין מקנה האט ער זיך צוריקגעהאלטן פון טון די עבירה; אלע פרעגן שוין, וואס איז פשט אז די מקנה האט אים צוריק געהאלטן פון טון די עבירה? אויב איז ער אזא מענטש וואס וויל גיין זינדיגן וכו', וואס איז אים א חילוק צי ער וועט יא גיין אין מקנה אדער נישט? נאר דא זעט מען וואס מקנה איז. א מענטש וואס איז שטארק מיט מקנה, ער גייט יעדן טאג אין מקנה, וועט אים די מקנה צוריק האלטן פון טון עבירות.

אז דו קענסט זיך נישט היטן די אויגן דארפסטו דאך הערשט גיין אין מקנה כדי אראפ צו נעמען פון דיר אלע פלעקן מיט וואס דו האסט זיך פארשמירט. חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ברכות ו): "אלמלי נתנה רשות לעין לראות אין כל בריה יכולה לעמוד מפני המזיקין וכו', כל חד וחד מינן, אלפא משמאליה ורבכתא מימיניה", ווען מען וואלט ווען געקענט זען די קליפות וואס שטייען ארום זיך, וואלט א מענטש דאס נישט געקענט אויסהאלטן, ער וואלט גע'חלש'ט פון שרעק; מיט א יעדע שלעכטע קוק וואס מען קוקט באשאפט מען קליפות ומשחיתים רחמנא לצלן וואס באגלייטן דעם מענטש און לאזן אים נישט אפ, אבער ווען מען טובל'ט זיך אין מקנה פארלירן זיי די שייכות מיטן מענטש, ווייל קליפות זענען רוח און 'רוח' מיט 'מים' גייט נישט צוזאמען. און דער רבי זאגט (ספר המידות, אות המסתת הדיון, סימן נד): "על-ידי ישיבה במקנה תחת המים, עד שלא יוכל להחזיק בעצמו הרוח והנשימה, נמתק הדיון", אויב מען האלט איין די אטעם אונטערן וואסער ווי לאנג מען קען שוין נישט אטעמען, דעמאלט ווערן נמתק אלע דינים.

גיי אין מקנה יעדן טאג וועסטו אלעס פאררעכטן; רבי נתן זכרוננו לברכה האט געזאגט: "מקנה איז די זעלבע לשון ווי תקנה, אז מען גייט אין מקנה האט מען א תקנה אז מען וועט אלעס פאררעכטן"; פראביר צו גיין אין צייטן ווען עס איז מער לידיג וכו' אזוי וועט דיר עס אנקומען גרינגער.

...

מעג א פרוי גיין אויף א בית החיים?

שאלה:

לְכַבּוֹד דְּעַר רֹאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

איך בין א פרוי וואס הערט אסאך די שיעורים און חיזוק, און איך בין זיך זייער מחיה מיט דעם.

דער ראש ישיבה שליט"א רעדט אסאך איבער די גרויסקייט פון גיין צו א ציון פון א צדיק און זיך דארט אויסבעטן, און איך פרויבירט טאקע צו גיין אסאך. מיין שאלה איז אבער אזוי ווי איך ווארט געצט ב"ה וכו', און כדאי אַנצוקומען צום ציון פון צדיק דאָרף מען דורכגיין א גרויס טייל פונעם בית החיים, און ווי איך ווייס פירט מען זיך אז א פרוי וואס ווארט וכו' גייט נישט אין א בית החיים, וויל איך וויסן אויב איך מעג דורכגיין דעם בית החיים אַנצוקומען צום ציון פון א צדיק.

יִישׁר פַּח

תשובה :

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת שמעני, כ"א אדר ב', שנת תשע"ט לפרט קטן
מרת ... תחי'.

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

בנוגע צי פרויען מעגן גיין אויף א בית החיים וכו'.

עס זענען דא וואס זענען שטענדיג זייער מקפיד אויף דעם אז פרויען זאלן בכלל נישט גיין אויף א בית החיים - בפרט אין די נישט ריינע וכו', וואו דעראום זענען דא וואס זענען נאר מקפיד נישט צו גיין אין די טעג וואס מען ווארט וכו'. אין ברסלב איז דער מנהג אז פרויען גייען צו קברי צדיקים אלע טאג און אין אלע צייטן וכו', אזוי ווי דעם רבינוס מאמע די גרויסע צדיקת פיאגא עליה השלום האט זיך געפירט, אז פאר דער הייליגע רבי איז געבוירן געווארן, ווען זי האט געווארט וכו', פלעגט זי גיין פסדר צום ציון פון איר זיידע דער הייליגער בעל שם טוב זכותו יגן עלינו, זי פלעג דארט וויינען ביים ציון אז דאס קינד וואס זי ווארט זאל אויסוואקסן א גרויסער צדיק. זי פלעגט זיך פארזימען ביים ציון פון הייליגן בעל שם טוב מיט תפילות און מייחד זיין שמות און יחודים (עיינ פספר פעלת הצדיק. סימן יט). דעריבער דארפט איר זיך נישט צוריק האלטן צו גיין מתפלל זיין פאר אייך, פאר אייערע קינדער און פאר דאס קינד אז זיי זאלן אויסוואקסן גרויסע צדיקים - אפילו איר דארפט אריבער גיין דעם בית החיים ביז איר קומט אן צום ציון פונעם צדיק, ווייל די תפילות וואס א מאמע בעט פאר אירע קינדער בפרט ביי קברי צדיקים איז זייער חשוב אין הימל, יעדע תפילה גייט ארויף אויבן אין הימל.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...
~~~~~

מַעַג אִיךָ זִיךְ אַרְיִינְמִישֵׁן ווען מײַנע עֲלֻטֶערן קריגן זיך?

שְׂאֵלָה:

לְכַבֹּד דְּעַר ראש וְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

א גרויסן דאנק אויף די הערליכע געוואלדיגע חיזוק שיעורים.

דער ראש וְשִׁיבָה שְׁלִיט"א רעדט אסאך וועגן כיבוד אב ואם, און דעריבער וויל איך פֿרעגן מיין שאלה,

כאטש ס'איז נישט אזוי אנגענעם.

איך בין א בחור, און מיינע עֲלֻטֶערן קריגן זיך זייער אסאך ארום, נישט מיט הענט חלילה אבער מיט

ווערטער האבן זיי אסאך שווערע ויכוחים צווישן זיך, און דאס איז מיר זייער שווער אויסצוהאלטן.

איבערהויפט איז מיין שאלה אז מיין מאמע בעט מיר אסאך מאל זיך אריינצומישן, ובפרט וואס לויט

מיין מיינונג איז זי גערעכט, און איך ווייס נישט וואס צו טון.

אויב מעגליך דער ראש וְשִׁיבָה שְׁלִיט"א זאל מיר ענטפערן ווי שגעלער, נאך פאר בין הזמנים ווען איך

בין אסאך מער אינדערהיים.

א גרויסן יישר פֿח

תְּשׁוּבָה:

בְּעִזְרַת ה' יתְּבָרַךְ - יום א' פְּרִשַׁת תּוֹרִיעַ, כ"ד אָדָר ב', שְׁנַת תּשׁע"ט לְפָרֶט קָטָן

לְכַבֹּד ... נְרוֹ יֵאִיר.

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

איך האב געהאט גרויס צער ווען איך האב געליינט דיין שאלה; עס איז זייער

ווייטאגליך צו הערן פון דיר די צער וואס דו האסט צוזעענדיג ווי דייןע עֲלֻטֶערן קריגן

זיך און זיי פֿרובירן דיר אריין צו שלעפן אין זייער קריגעריי. א קינד ווערט צערניסן פון

דעם וואס זייןע עֲלֻטֶערן קריגן זיך, ווייל מען ווייסט נישט וואס צו טון; איין רגע שפירט

מען ווי דער איז גערעכט וכו' אבער נאכדעם טראכט מען 'אבער איך האב דעם אויף

ליב וכו', מען קען ממש משוגע ווערן פון דעם.

מיט דעם אלעס וואס דו גייסט דאס אריבער בעט איך דיר זייער דו זאלסט חס

ושלום נישט נעמען א שטעלונג ווען דייןע עֲלֻטֶערן קריגן זיך איינער מיט'ן צווייטן;

זאלסט זען צו העלפן אין שטוב אז עס זאל נישט ארויס קומען קיין קריגערייען, און

אויב עס פֿרעכט אויס א קריג זאלסטו זוכן נישט צו זיין אינדערמיט. ענדערש זיך אין

בית המדרש אָדער נעם אן אַרבעט פאר בין הזמנים, ווי איידער צו זיצן אינעם קריג.

דו פון דיין זייט זאלסט זיך פֿירן מיט גוטע מידות, זאלסט שייך רעדן סיי צו דיין

טאטע און סיי צו דיין מאמע. ווייל דער גרעסטער כיבוד אב ואם איז ווען עֲלֻטֶערן זעען

ווי די קינדער פירן זיך אויף מיט גוטע מידות, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ימא פו.) אויפן פסוק (דברים ו, ה): "וְאֶהְבֶּתְּ אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ" – זאלסט זען עס זאל ארויס קומען א קידוש השם דורך דיר, און דער אייבערשטער זאל באלויבט ווערן דורך דיר. ווייל ווען א מענטש פירט זיך ווי עס דארף צו זיין, וואס זאגן מענטשן? "אשרי אביו שלמדו תורה", וואויל זענען זיינע עלטערן וואס האבן אים געלערנט תורה; "אשרי רבו שלמדו תורה", וואויל איז פאר זיין רבי וואס האט אים געלערנט תורה; "אוי להם לבריות שלא למדו תורה", וויי איז פאר די מענטשן וואס לערנען נישט קיין תורה. ווען איינער פירט זיך אויף ערליך זאגן די מענטשן: "קוקט אן דעם מענטש, וויבאלד ער לערנט תורה פירט ער זיך אויף אזוי ערליך". אויף אים זאגט דער פסוק (שעיהו מט, ג): "ויאמר לי עבדי אלה, ישראל אשר בך אתפאר", דער אייבערשטער בארימט זיך מיט אזא איינעם. דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

איך וויל זיך נעמען דאס לעבן, ווי אזוי שטארק איך זיך?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב זייער אסאך צרות אין לעבן, איך שפיר ממש אז איך וויל זיך נעמען דאס לעבן, ווי אזוי קען

איך זיך מחזק זיין?

ישר כח

תשובה:

בעזרת ה' תברך – יום א' פרשת תזריע, כ"ד אדר ב', שנת תשע"ט לפרט קטן

לכבוד ... נרו יאיר.

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

מען קען נישט אנטלויפן פונעם אייבערשטן, דעריבער זאלסטו נישט טראכטן פון די שלעכטע מחשבה פון זיך נעמען דאס לעבן חס ושלום. זיך נעמען דאס לעבן וועט דיר גארנישט העלפן, עס וועט נאר ערגער מאכן; וואס מיינסטו, אין קבר וועט דיר בעסער זיין? דאָרט וועט זיין אסאך ערגער.

דער הייליגער רבי איז מסביר (שיחות הר"ן, סימן פד) די משנה (אבות ד, כב) "ואל יבטיחך יצרך שהשאל והקבר בית מגוס לך", אז דא אויף די וועלט איז א מענטש פארנומען –

יַעֲדֵר אֵינֶנּוּ מִיַּעַן טְרוֹדוֹת; פְּרִנְסָה וְכוּ' וְכוּ', מִמִּילָא קָעֵן זַיִן מְעַן זָאל כֹּאפֵן אַ בֵּיס פּוֹן אַ וואַריס, פּוֹן אַ פֿליג און מְעַן זָאל דָאס נִיטאַמאַל שְפִירֵן, ווייל מְעַן איז אַרײַן געטוֹן אין אַנדערע זאַכן, פְּרִנְסָה און דָאס גִלײַכן. אַבֵּער אין קֶבֶר איז נִישַׁט דאָ קײן שוּם טִירדוֹת און מַחֲשָׁבוֹת וואָס זָאלן אַנוועק נעמען די קאַפּ פּוֹן הָעֶרֶן ווי די ווערעם קֶרײַךְ און בֵּיסן דעם מְעַנְטֵשׁ, מְעַן קָעֵן זײַךְ נִישַׁט פֿאַרשְטעלֵן די צער אין קֶבֶר ווען מְעַן הָעֶרֶט יַעֲדֵע בֵּיס פּוֹן די ווערעם און די צער וואָס מְעַן הָאט פּוֹן הָעֶרֶן ווי זײַ קֶרײַךְ אױפֿן מְעַנְטֵשׁ.

אײַךְ טראַכט אַז זײַךְ נעמען דָאס לעבן וועט נִישַׁט זַיִן קײן גוטע זאַף פֿאַר דיר, עַנְדֵּרשׁ נעם די עֲצָה פּוֹן רַבִּיײַן; דער רַבִּי הָאט אױנז מַגְלָה געווען אַ נײַע וועג ווי אזױ צו לעבן. אַ וועג פּוֹן טראַכטן פֿאַזעטױו אפֿילו מְעַן הָאט אַ בִּיטערע שווערע ציפֿעדיגע לעבן; אַז אַ מְעַנְטֵשׁ זָאל זוכן דָאס גוטס און זײַךְ צוגעוואוינען צו קוקן אױף די נִיסִים וואָס דער אֵיבֶערשְטער טוט מִיט אים.

דער הַיִּלְיָגֵר רַבִּי זאַגט (ליקוטי מוהר״ן, חלק א', סימן קצ"ה): דָאס איז געווען דָאס גְרוֹיסִקײט פּוֹן דוֹד הַמֶּלֶךְ עַר הָאט שְטענדיג געזוכט גוטס אױף וואָס עַר קָעֵן דאַנקען דעם אֵיבֶערשְטן, אפֿילו ווען דער אֵיבֶערשְטער הָאט געברענגט אױף אים שְלעכטס הָאט עַר געזוכט אין די שְלעכטס עפֿעס גוטס. אזױ ווי דוֹד הַמֶּלֶךְ זאַגט פֿאַרײַן אֵיבֶערשְטן: "בְּצַר הִרְחַבְתָּ לִּי (תהלים ד, ב), רבוננו של עולם, אײַךְ דאַנק דיר אױף דעם וואָס אין די צָרָה האָסטו מיר בִּרְיִיט געמאַכט".

בָּעט אײַךְ דיר זײַער טײַערער ברוֹדער, אַמֶּת עַס גײט אַרײַבער אױף דיר צרות צרוֹרוֹת רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, דו שפֿירסט ווי דו קענסט נִישַׁט ווייטער אַנגײַן מִיט דײַן לעבן, מִיט דעם אַלעם בָּעט אײַךְ דיר, זױף אױף אַ 'בֶּרֶקעלע' גוטס, אַ 'פֿינטעלע' גוטס וואָס עַס וואַלט ווען געקענט זַיִן פֿיל עֶרְגֵּער און דאַנק דעם אֵיבֶערשְטן אױף דעם, וועט דיר ווערן גרינגער אױפֿן האַרץ; דו וועסט אָנהײבן צו שפֿירן אַ טעם אין דײַן לעבן, אַ טעם וואָס דו האָסט נאָך קײנמאַל פֿאַרדעם נִישַׁט געשפֿירט, און נאַכדעם וואָס דו טרעפֿסט עפֿעס גוטס אין דײַן לעבן און דו דאַנקסט דעם אֵיבֶערשְטן דערױף זאַלסטו אים בָּעטן מִיט רַחֲמָנוֹת עַר זָאל רַחֲמָנוֹת האָבן אױף דיר.

אַ איד איז קײנמאַל נִישַׁט אַלײַנס; אַ איד הָאט שְטענדיג מִיט זײַךְ דעם געווער פּוֹן תּפִּילָה. חַקְמִינוּ וְזַכּוֹנֵם לְבִרְכָה דערצײלן (פֿודשׁ דְּבָרִים רַבָּה ב, טו): עַס איז געווען אַמאַל אַ שְׂטוֹרֵם ווינט אױפֿן וואַסער און אַ שׂיף איז פֿאַרבלאַנדשעט געוואָרן און אַנגעקומען צו אַ ווייטע שְטאַט, אױפֿן שׂיף הָאט זײַךְ געפונען אײַן איד מִיט אַסאַך גוים. ווען דער שׂיף איז אַנגעקומען צו די פֿרעמדע מדינה זענען אַלע גוים צוגעקומען בָּעטן פּוֹן דעם איד עַר זָאל זײַן גײן קױפֿן עָסן, הָאט דער איד זײַ צוריק געפֿרעגט מִיט וואונדער: "אײַךְ בײַן

דען פאקאנט דא, אז איר אלע קומט מיר בעטן איך זאל קויפן עסן? " האבן די גוים געשריגן צו דעם איד און געזאגט: "א איד איז קיינמאל נישט אליין, א איד האט אייביג דעם אייבערשטן מיט זיך", פירט דער מדרש אויס: "הוי אשר לו אלקים קרובים אליו (דברים ד, ז)".

בעט דעם אייבערשטן אויף דיין שפראך ער זאל רחמנות האבן אויף דיר, פארצייל אים דיין צער און פיין וועסטו זען גרויסע ניסים.

...

איך בין אן עלטערער בחור, ווי אזוי קען איך זיך דערהאלטן אין ישיבה?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א בחור פון ארץ ישראל, צוויי און צוואנציג יאר אלט, און איך בין זיך זייער מתוק מיט די שיעורים פונעם ראש ישיבה שליט"א.

איך לערן אין א ישיבה פאר עלטערע בחורים, און איך שפיר ווי איך פאל דא אין רוחניות, די גאנצע ישיבה איז נאר עלטערע בחורים, און ס'טויג נישט דער מצב, למשל אום 10:30 אינדערפרי טאר מען נישט מאכן דא קיין רעש, ווייל די בחורים שלאפן נאך...

איך ווייס נישט וואס צו טון, איך האב נישט וואו צו גיין ערגעץ אנדערש, אלע ישיבות פאר עלטערע בחורים זענען אויס בערך די זעלבע, און ארויסגיין פון ישיבה אויפ'ן גאס איז זיכער נישט קיין עסק.

אפשר האט דער ראש ישיבה שליט"א אן עצה פאר מיר?

דער אייבערשטער זאל אייך העלפן איר זאלט ווייטער קענען אנגיין מיט די הייליגע ארבעט צו מקרב זיין אידישע קינדער צום אייבערשטן.

א גרויסן יישר פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת תזריע, כ"ד אדר ב', שנת תשע"ט לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר.

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

ווער קען דען פארשטיין די צער פון א בחור; עס איז נישט דא נאך אזא ווייטאג ווי דער ווייטאג וואס א בחור גייט אריבער. דער עיקר ווייטאג איז אז קיינער פארשטייט אים נישט, אלע יאגן אים; אין שטוב זאגט מען אים ער זאל גיין אין ישיבה און אין

יְשִׁיבָה פֶּאֶרְלָאֲנֵגֶט מְעַן פּוֹן אִים אָן אַ שִׁיעוֹר וְכוּ' אִין דִּי צִיט וואס ער דראפּעט זיך וכו'; און יעדע סעקונדע שפּירט ער ווי ער קען נישט מער אויסהאלטן דאס פייער וואס ברענט אין אים. ער האלט אין איין אראפ פאלן אין פגם הברית - הוצאת זרע לבטלה רחמנא לצלן און ויפיל מאל ער מאכט שוין אפ ביי זיך אז ער גייט זיין הייליג שפּירט ער כאילו מען מיינט נישט אים, ער שפּירט ווי ער האט נישט מער קיין בחירה, ער קען דאס נישט אויסהאלטן.

אויף דעם האט דער אייבערשטער רחמנות געהאט און אונז געשיקט די נשמה פונעם הייליגן רבי'ן - רבינו נחמן בן פיגא זכותו יגן עלינו וואס ווייזט פאר אלע בחורים די רחמנות פונעם אייבערשטן, אז דער אייבערשטער ווארט מען זאל קומען צו אים און אים בעטן ער זאל רחמנות האבן. דער רבי האט אונז געגעבן א מתנה "התבודדות"; א מענטש זאל זיך אויסמועסן זיין הארץ מיטן אייבערשטן, ער זאל דערציילן פארן אייבערשטן אלעס וואס גייט אריבער אויף אים. ווען א מענטש פאלגט דעם רבי'ן און ער רעדט צום אייבערשטן אויף זיין שפראך וואס ער איז צוגעוואוינט צו רעדן, דעמאלט עפנט זיך אויף פאר אים א נייע וועלט, ער הייבט אן לעבן א זיסע לעבן; עס שטערט שוין נישט וואו מען איז וכו'; ווייל מען שפּירט דעם אייבערשטן איבעראל.

אין אנהייב קומט נישט אן גרינג צו רעדן צום אייבערשטן, ווייל ווען א מענטש זינדגט ווערט ביי אים אויסגעלאשן די אמונה, ער שפּירט נישט ווי דער אייבערשטער איז מיט אים, עס דאכט זיך אים אז דער אייבערשטער הערט אים נישט אויס און עס קומען אים אריין שלעכטע מחשבות וכו'. די עבירות וואס ער האט געטון רודפן אים, זיי גייען אים נאך און לאזן אים נישט אפ. אבער אז מען טוט תשובה און מען קוקט נישט אויף די אלע מחשבות, מען גלייבט וואס דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן עח): "קיין יאוש איז נישט פארהאנען", און מען שטופט זיך צו רעדן צום אייבערשטן, דאן ווערט דער מח צוביסלעך ריין און מען הייבט אן שפּירן ווי דער אייבערשטער איז דא מיט מיר, ביי מיר און נעבן מיר.

טייערער ברודער, אז דו וועסט פאלגן דעם רבי'ן וועט דיר נישט זיין קיין חילוק די ישיבה אדער יענע ישיבה, וואו דו וועסט זיין וועסטו זיין פרייליך און צופרידן. דער אייבערשטער זאל העלפן זאלקסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

האט איר פאר מיר א דרך תשובה אויף מיינע עבירות?

שְׁאֵלָה:

לְכַבֹּד דַּעַר רֵאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

אִיד בִּין אַ בְּחוּר און אִיד וויל הָאבן אַ דְּרָךְ תְּשׁוּבָה אויף מִינַע עֲבִירוֹת, אִיד פֶּאל אַרְאפּ נֶאדָךְ, און שְׁפִיר אַז אִיד קַען מְעַר נִשְׁט אַזוי אָנְגִיין.

אִיד הָאב פֶּרובִירט צו לְעֶרְנֶען מִשְׁנִיּוֹת, אָבְעַר ס'איז מִיר שְׁוֹעַר צו זָאגן אין אַ מִשְׁנִיּוֹת, וויל אִיד ווִיסן אַזוי ווי אִיד הָאב אַ טַעלֶעפֿאן מִיט אַ פִּילְטֶער, מְעַג אִיד לְעֶרְנֶען מִשְׁנִיּוֹת פֿונֶעם טַעלֶעפֿאן, אָדַעַר ס'מִזוּ זִיין דֹקָא פֿון אַ גֶּהֶעֱרִיגֶע מִשְׁנִיּוֹת.

נֶאדָךְ אַ שְׁאֵלָה הָאב אִיד, אַסאַד מֶאל נֶאכְדֶעם וואס אִיד פֶּאל דוּרְךְ אין אַן עֲבִירָה, הָאב אִיד נִשְׁט קִיין חֶשֶׁק צו דאווענען, איז דאס עפֿעס אַן עֲצָה אויף דַעם?

אַ גְרוִיסן יִישׁר פֿחַ

תְּשׁוּבָה:

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם א' פֶּרֶשֶׁת תְּזַרְיעַ, כ"ד אָדָר ב', שְׁנַת תְּשׁוּ"ט לְפָרֶט קָטָן
לְכַבֹּד ... גְרוֹ יֶאִיר.

אִיד הָאב עֶרְהַאָלְטֶן דִּיין בְּרִיוּוּ.

גְּעוּוֹאָיִן זִיךְ צו צו זָאגן יַעֲדֶן טַאג נֶאכְן דאווענען דַעם תִּיקוּן הַכִּלְלִי, דִּי צַעַן קאַפֿיטֶלֶעךְ תְּהִילִים וואס דַעַר הֵיילִיגֶער רַבִּי הָאט מִתְקַן גְּעוּוֶען [קאַפֿיטֶל ט"ז, ל"ב, מ"א, מ"ב, נ"ט, ע"ז, צ', ק"ה, קל"ז, ק"נ].

דַעַר הֵיילִיגֶער רַבִּי הָאט גְּעזָאָגט (שיחות הַר"ן, סימן קמ"א) אַז ווער עס זָאגט דִּי צַעַן קאַפֿיטֶלֶעךְ תְּהִילִים דאַרף גאַרנישט זאַרְגֶן ווִייל דאס איז אַ תִּיקוּן פֶּאַר אַלֶע עֲבִירוֹת בְּכִלְלִיּוֹת און בְּפֶרֶט אויף פֿגֶם הַבְּרִית רַחֲמָנָא לְצִלָּן. נֶאדָךְ הָאט דַעַר רַבִּי גְּעזָאָגט (שיחות הַר"ן, שם) אַז אַסאַד צַדִּיקִים הָאבן גְּעוּוֹאָלט דַעַרְגִּיין דַעם תִּיקוּן, אָבְעַר זִי הָאבן עס נִשְׁט גְּעקֶענט משיג זִיין; אַ טֵייל זַענען אַוועק פֿון דַעַר וועלט פֶּאַר זִי הָאבן בְּכִלְלִי גְּעקֶענט דַעַרְגִּיין דַעם תִּיקוּן, און אַ טֵייל צַדִּיקִים הָאבן יֶא אַנגֶעהוּיבן משיג צו זִיין דַעם תִּיקוּן אָבְעַר זִי זַענען נֶפֶטֶר גְּעוּוֹאָרן אינמיטן, "אָבְעַר מִיר" - זָאגט דַעַר רַבִּי "הָאט דַעַר אַיבֶּערֶשְׁטֶער גְּעֶהאַלפֶּן אַז אִיד הָאב גְּעקֶענט דַעַרְגִּיין דַעם תִּיקוּן".

זַע צו לְעֶרְנֶען יַעֲדֶן טַאג אַבִּיסֶל חוֹמֶשׁ - שְׁנַיִם מִקְרָא וְאַחַד פֶּרְגוּם; זונטאָג בִּיז שְׁנַיִ, מֶאַנטָאָג בִּיז שְׁלִישִׁי און אַזוי ווִיטֶער בִּיז סוֹף וואָךְ. עס נַעמֶט נִשְׁט מְעַר ווי אַפֿאַר מִינוּט, עס זַעט אויס ווי אַ קְלִינִיקִיט אָבְעַר עס איז זִייעַר אַ גְרוִיסֶע זַאךְ; אין דַעם איז תְּלוּי דִּיין תְּשׁוּבָה.

דו זאלסט ווייטער זאגן משניות אפילו עס איז דיר שווער; דאס איז נאר אין אנהייב ווען דער מענטש וויל זיך ארויס רייסן פון די קליפות, דעמאלט קומט אים אן זייער שווער יעדע משנה, יעדע ווארט וכו', אבער מיט די צייט וועט דיר עס ווערן אסאך גרינגער.

דו קענסט זיך נישט פארשטעלן וואס משניות טוט מיט א מענטש; משניות רייניגט דעם מענטש און טוישט דעם מענטש, "משנה" איז די אותיות "משנה", ווי מער א מענטש איז עוסק אין משניות איז ער זיך מער משנה און ווערט מער ריין. משניות שלעפט ארויס דעם מענטש פון די טיפסקטע בלאטע, אזוי ווי מען זעט אז די ראשי תיבות פון העליתמן מן ש'אול נפשיי איז משנה, אז מען זאגט משניות נעמט עס ארויס דעם מענטש פון די טיפסקטע שמוציגסטע פלעצער וואו דער מענטש איז רחמנא לצלן אריין געפאלן.

ווען דו ווילסט גיין דאווענען זאלסטו זיך נישט מבבלל זיין פונעם יצר הרע וואס זוכט דיר אנוועק צו נעמען דיין חשק מיט'ן אויפברענגען דיין עבר; זאג פאר'ן אייבערשטן: "רבונו של עולם איך הייב אן פון יעצט, זיי מיר מוחל וואס איז געווען", און שטעל זיך דאווענען מיט שמחה; ווארט נישט אויף די חשק, די חשק קומט במשך די צייט.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

ווי אזוי קען איך האבן א נארמאלע סדר היום?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך וויל וויסן ווי אזוי קען איך זיך מסדר זיין מיין טאג, ווי אזוי קען איך האבן א נארמאלער סדר היום? א גרויסן יישר פת פאר אלע חיזוק און עצות וואס האט מממש געטוישט מיין לעבן צום גוטן.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת תזריע, כ"ד אדר ב', שנת תשע"ט לפרט קטן לכבוד ... נרו יאיר.

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

יעדע מענטש איז א וועלט פאר זיך; איינער דארף שלאפן אסאך, מה שאין כן פאר א צווייטן איז גענוג ווייניג שלאף. איינער דארף מער צייט ווען ער שטייט אויף אינדערפרי, ווידערואס א צווייטער איז מער פלינק און עס נעמט אים בלויז געצייילטע מינוט צו זיין גרייט צום דאווענען וכו', וכו', ממילא איז נישט שייך צו געבן דעם מענטש א סדר ווי אזוי זיך צו פירן.

אין פרסלב איז געווען א גרויסער מענטש רבי אברהם בן רבי נחמן זכרוננו לברכה; ווען מען האט אים געבעטן ער זאל געבן הנהגות, א סדר היום, פלעגט ער זאגן: "מען קען נישט געבן קיין הנהגות און א סדר היום פאר א מענטש, איין הנהגה קען מען געבן דעם מענטש, מען קען אים מחזק זיין ער זאל רעדן צום אייבערשטן"; ווי קען מען געבן א סדר היום פאר א צווייטן? עס קען זיין אז די הנהגה וואס איז ביי איינעם א גוטע הנהגה איז פאר א צווייטן נישט גוט וכו', נאר איין ואף קען מען מערדן זיין א מענטש - אויף התבודדות, מען זאל יעדע ואף בעטן דעם אייבערשטן.

דעריבער אז דו בעטסט א סדר היום ווי אזוי זיך צו פירן, זאלסטו טון וואס דער הייליגער רבי פלעגט טון יעדן אינדערפרי. דער הייליגער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן ב): "וירכ"י, איך פיר זיך, "כשבא היום", יעדן אינדערפרי ווען איך שטיי אויף, "אני מוסר כל התנועות שלי", געב איך זיך איבער צום אייבערשטן; נישט נאר מיין טאג, נאר "ושל בני", איך געב איבער די טאג פון מיינע קינדער, "והתלויים ביי", און פון אלע מענטשן וואס זענען אנגעהאנגען אין מיר, "על השם יתברך", פאר'ן אייבערשטן, "שיהיה הכל כרצונו יתברך", אז זיי זאלן זיך פירן אזוי ווי דער אייבערשטער וויל. "וזה טוב מאד", אז מען געבט זיך איבער צום אייבערשטן איז זייער גוט, "גם אזי אין צריף לדאג ולחשב כלל 'אם מתנהג כראוי אם לא', מאחר שסומך עליו יתברך", ווייל אזוי דארף מען נישט איבער טראכטן צי מען האט יא גוט געטון אדער נישט, ווייל מען האט זיך דאך איבער געגעבן צום אייבערשטן. "ואם הוא יתברך רוצה בענין אחר הוא מרצה להתנהג בענין אחר כרצונו יתברך", און אז דער אייבערשטער וויל אנדערש איז דאך ווייטער גוט; אזוי פלעגט זיין דעם רבי'נס סדר היום אינדערפרי - זיך איבער געבן צום אייבערשטן.

יעדן אינדערפרי ווען דו שטייסט אויף זאלסטו זיך איבערגעבן צום אייבערשטן און אים בעטן אויף זיין טאג דו זאלסט האבן א גוטע טאג; דער עיקר זאלסטו בעטן דו זאלסט זיין און א גוטע מאד - א רואיגע און פרייליכע גיסטע, דורכדעם וועט דיר זיין גאנצער טאג זיין אן אנדערע טאג. אז מען הייבט אן דעם טאג מיט תפילה, מען בעט דעם אייבערשטן אז די טאג זאל זיין מיט הצלחה און מען געבט זיך איבער צו אים, איז אלעס גרינגער.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

מיין מאן טויט גארנישט, זאל איך גט'ן?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך מיט מיין מאן האבן שוין חתונה געהאט פאר אסאך יארן, מיר האבן ב"ה זעקס קינדערלעך, אבער אונזער גאנצער לעבן איז איין שטיק מחלוקת און קריגערייען.

איך ארבעט, און איך געב זיך אפ מיט די קינדער, און איך ברענג פרנסה אין שטוב; און מיין מאן טוט גארנישט, ער שלאפט נאר אריין יעדן טאג ביז שפעט, און דאס מאכט מיר זייער ברוגז און אויפגעערעגט אויף אים, און מיר האלטן אין איין זיך קריגן.

איך קלער באמת אז ס'לוינט זיך מיר ענדערש זיך צו גט'ן פון אים, וואס וואלט איר גע'עצה'ט מיר צו טון?

א גרויסן יישר פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת תזריע, כ"ז אדר ב', שנת תשע"ט לפרט קטן מרת ... תחי'.

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

אייער שאלה איז זייער שווער צו ענטפערן, בפרט ווען מען הערט נישט ביידע צדדים וכו'.

איך קען אייך מחזק זיין אז איר זאלט זיך שטארקן און ווייטער בויען אייער שטוב מיט אלע כוחות כדי אייערע קינדער זאלן קענען אויסוואקסן געזונטע און ערליכע אידן; טראכט'ס נישט קיין מחשבות פון זיך גט'ן, ווייל קיינער ווייסט נישט די צער וואס קינדער פון גע'גט'ע שטובער גייען אריבער. עס איז נישט דא נאך אזא צער אויף דער וועלט ווי די צער פון קינדער פון גע'גט'ע שטובער; עס ווערט זיי פינסטער זייער לעבן, זיי וואקסן אויף מיט פחדים און מיט שלעכטע מחשבות וכו', ביז זיי גייען ארויס לתרבות רעה רחמנא לצלן.

אז איר פרעגט מיר אן עצה, זאג איך אייך: "זיך גט'ן איז נישט קיין עצה"; עס קוקט אפער אויס ווי אן עצה אבער נאכדעם איז זייער ביטער. ווי איך פארשטיי פון

אייערע ווערטער וואס שטערט אייך איז, אז אייער מאן שלאפט אריין אין טאג אריין
און ברענגט נישט קיין פרנסה וכו'. זאלט איר וויסן זיין אז דאס איז נישט פון
שלעכטיקייט, דאס קומט פון צעבראכנקייט; פון עצבות און מרה שחורה. אנשטאט איר
זאלט שרייען אויף אים און אים קלאפן ווען ער איז ביי זיך אינגעווייניג טיף טיף זייער
צעקלאפט וואלט איר אים געדארפט פרייליך מאכן און אים געבן א מוט ער זאל וועלן
אויפשטיין, דורכדעם וואלט ער אויפגעשטאנען פרי און געלאפן ברענגען געלט פאר
אייך.

איך זאג אייך נאכאמאל, איך קען נישט די מעשה און איך ווייס נישט וואס, ווען
און וואו, אבער פון אייער שאלה זע איך אז אייער מאן איז זייער צעבראכן און
דערשלאגן. דאס איז דער סימן ווען א מענטש שלאפט אריין אין טאג אריין, אז ער איז
דערביטערט און ער האט נישט קיין סיבה אויפצושטיין; א פרייליכער מענטש שפרינגט
ארויס פון בעט אינדערפרי לויפן דאווענען און ברענגען פרנסה.

זאלט איר פרייליך מאכן אייער מאן און רעדן שייין צו אים, אזוי ווי דער
פריערדיגער רבי פון לויבאוויטש זכותו יגן עלינו האט געזאגט: "פאר א קוש באקומט
מען נישט קיין פאטש"; אז איר וועט רעדן שייין צו אים וועט ער באקומען א מוט
אויפצושטיין און אלעס וועט זיך טוישן. ווייל שלמה המלך זאגט (משלי יד, א): "חכמות
נשים בנתה ביתה, ואולת בנדיה תהרסנו" א קלוגע פרוי בויט אויף איר שטוב, און א
נארישע פרוי צוברעכט עס מיט אירע אייגענע הענט; א פרוי מיט שכל ווארט אפ איר
מאן, זי שרייט נישט אויף אים, נאר פארקערט זי הייבט אויף זיין מוט און זי געט אים
גוטע ווערטער, בפרט אז דער מאן מוטשעט זיך מיט פרנסה וכו', ווארט זי אים אפ מיט
א שמייכל, זי מאכט אים ער זאל שפירן ווי ער איז ווערד, אזוי טוישט זיך אלעס לטוב.

איך זאג אייך נאכאמאל: "זיך גטן איז נישט קיין עצה", בפרט אז איר האט טייערע
קינדער, ווי אזוי קענט איר דאס טון פאר זיי? ! איך זאג שטענדיג פאר די וואס פרגען
מיר צי זיי זאלן זיך גטן: "אז דו זאלסט נעמען א ביקס און חס ושלום שיסן דייע
קינדער וועט זיי נישט זיין אזוי שלעכט ווי אויב דו גייסט זיך גטן".

...

זאל איך אויסהערן מיין טאטע, אדער שמועסן מיט מיין ווייב?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

אֶלֶס בְּחוּר פִּלְעַג אִיד אֶלֶץ זַעוּ ווי מִיין עֲלִטְעֶרער בְּרוּדער וואס האט שוין חתונה געהאט, זיָצט ביים שבת טיש ביי מִיין טאטע, און ווען מִיין טאטע רעדט צו אים אָדער ער זאָגט תּוֹרָה, געמט ער זיך שמועסן מיט זיין ווייב. ס'פֿלעגט מיר זייער שטערן די חוּצפּה, און אִיד האב באשלאָסן אז ווען אִיד וועל חתונה האָבן וועל אִיד דאָס קיינמאל נישט טון, און אזוי טו אִיד טאקע יעצט נאָך די חתונה.

לעצטנס האב אִיד אָנגעהויבן הערן די שיעורים פונעם ראש ישיבה שליט"א, אִיד האב געהערט איבער די וויכטיגקייט פון מכבד זיין די ווייב, און אִיד פֿרוביר דאָס טאקע צו טון, אָבער אִיד ווייס שוין נישט וואס צו טון ווען אִיד זיך ביים שבת טיש ביי מִיין טאטע, און נאָכדערצו ווען ס'קומט יעצט דער סדר פסח ביינאכט; מִיין טאטע זאָגט אסאך תּוֹרָה, זאל אִיד אים ענדערש אויסהערן אֶלס פֿיבוד אָב און זאָגן פאר מִיין ווייב נישט צו רעדן דעמאלט, אָדער זאל אִיד אפֿלאָזן מִיין טאטע און ענדערש איר מכבד זיין און שמועסן מיט איר? יישר כֹּחַ

תשובה:

בְּעִזְרַת ה' יתְּבָרַךְ - יום ה' פֿרֶשֶׁת תּוֹרִיעַ, כ"ז אָדָר ב', שְׁנַת תּשׁע"ט לִפְרֶט קָטָן לִכְבוֹד ... נרו יאיר.

אִיד האב ערהאלטן דיין בריוו.

עס איז אַ מורא'דיגע חוּצפּה צו רעדן בשעת אַ טאטע רעדט; ליידער זענען זייער אסאך מוזלזל אין דעם און ווען דער טאטע זאָגט תּוֹרָה ביים סעודת שבת רעדט מען און מען שמועסט, אזוי אויף בשעת אַ שמחה ווען דער טאטע שטעלט זיך אויף רעדן זיצן די קינדער און שמועסן. זאלסטו ווייטער מקפיד זיין ווען דו גייסט צו דיין טאטע אָדער שווער פאר אַ סעודה נישט צו רעדן בשעת זיי רעדן און זאָגן תּוֹרָה וְכדוּמָה, נאר אויסהערן מיט דרף אָרץ.

חַכְמֵינוּ זְכוֹרֵנּוּם לְבִרְכָה זָאָגן (פנא דבי אליהו בפא, סימן כו): "כֹּל הַעוֹלָם כּוֹלוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאִין הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְבַקֵּשׁ מֵהָאָדָם רַק שִׂיכְבֵּד אֶב וְאָם", דער אייבערשטער זאָגט: די גאַנצע וועלט איז מיינס - אִיד האב עס באשאפן, אִיד בעט פון ענק נאר איין זאך, איר זאלט מכבד זיין טאטע מאמע.

דאָס איז די בעסטע חינוך וואס דו קענסט געבן פאר דייןע קינדער, ווען זיי זעען ווי דו פירסט זיך מיט דרף אָרץ צו דייןע עלטערן וועלן זיי זיך אויף פירן מיט דרף אָרץ צו דיר.

דאָס איז בכלל נישט קיין סתירה מיט מכבד זיין די ווייב; דיין ווייב ווייסט אויף אז בשעת אַ טאטע רעדט טאר מען נישט רעדן און נישט איבערהאקן, נאר אויסהערן מיט יראָה; זי וויל אויף אז דו זאלסט מכבד זיין אירע עלטערן ווען דו גייסט צו דיין שווער נישט צו רעדן בשעת ער רעדט, פארקערט אז דו וועסט מכבד זיין דייןע עלטערן

וְעַתָּה דִּינִי וְיִיב דִּיר מְעַר אַרְוִיפְקוֹקֵן, וְיִיב לְוַעַן אַ מְעַנְטֶשׁ פִּירְט זִיךְ מִיט דִּי תוֹרָה, עַר פִּירְט זִיךְ מִיט דִּיר אַרְץ, זַאגֵן אַלֶּע אַרְוִיפְקוֹקֵן: "אַשְׁרֵי אָבִיו שְׁלַמְדוֹ תוֹרָה", וּוְאִיל זְעַנְעֵן זִינְעַ עֲלֻטְעֵרֵן וְוַאס הָאבֵן אִים גַּעלְעֵרְנֵט תוֹרָה; "אַשְׁרֵי רַבּוֹ שְׁלַמְדוֹ תוֹרָה", וּוְאִיל אִיז פֶּאָר זִיין רַבִּי וְוַאס הָאט אִים גַּעלְעֵרְנֵט תוֹרָה; "אִוִי לְהֵם לְבִרְיוֹת שְׁלֵא לְמַדּוֹ תוֹרָה", וְיִי אִיז פֶּאָר דִּי מְעַנְטֶשׁן וְוַאס לְעֵרְנֵעֵן נִישְׁט קִיין תוֹרָה (וִימָא פו).
דְּעַר אִיבְעֵרְשְׁטֵעַר זַאל הֶעלְפֵן זַאלֶסְט הָאבֵן הַצְלַחָה אִין אַלֶּע עֲנִינִים.

...

זַאל אִיךְ אַפְהַאקֵן קְשֶׁר מִיט אִינְעֵם וְוַאס ווִיל טוֹן עֲבִירוֹת רַחֲמֵנָא לִיצְלֵן?

שְׂאָלָה:

לְכַבּוֹד דְּעַר ראש ישיבה שליט"א,

אִיךְ בִּין אַ בְּחוֹר פֿון אַרְץ יִשְׂרָאֵל, אִיךְ הָאב אַנְגֵּעהוּיבֵן הָעֵרֶן דִּי שִׁיעוּרִים פֿונֶעם ראש ישיבה שליט"א אִין דִּי לְעֻצְעַת חֲדָשִׁים, און דָּאס הָאט מִמֶּשׁ גַּעטוּוִישְׁט מִיין לְעֵבֶן צוּם גוֹטן. אִוִיךְ הָאב אִיךְ גַּעלִינְט דִּי סְפָרִים פֿון מוהר"ש זי"ע אִיבְעַר דִּי גְרוֹיסקִיט פֿון גִּיין הַפְּצָה, און אִיךְ הָאב טאַקע אַנְגֵּעהוּיבֵן צוּ מַאכֵן אַסאַד הַפְּצָה דָּא אִין אַרְץ יִשְׂרָאֵל, וּוְאוּ אִיךְ גִּי נֵעַם אִיךְ מִיט אַ זַעקל סְפָרִים, און אִיךְ הָאב שׁוִין צוּרִיק גַּעהֶערט פֿון אַסאַד מְעַנְטֶשׁן אִין דִּי סְפָרִים פֿון מוהר"ש הָאט גֶעראטְעוּעט זִייעַר לְעֵבֶן.

אִיךְ הָאב גַּעוּוֹאָלְט פֿרַעגֵן אִיבְעַר דְּעַם וְוַאס אִיךְ הָאב גַּעהאַט צוּטוֹן מִיט אַ בְּחוֹר וְוַאס הָאט מִיר גַּעוּוֹאָלְט זִייעַר שְׁטאַרק צוּרְעֵן צוּ טוֹן אַ הַאבְרַע עֲבִירָה מִיט אִים, בְּחֶסֶדִי ה' הָאב אִיךְ זִיךְ בִּ"ה אַרְוִיסקְעֵדֵרִיט פֿון אִים. מִיין שְׂאָלָה אִיז נָאָר צִי אִיךְ זַאל מִמְשִׁיד זִיין סַתֶּם רַעְדֵן מִיט אִים, אַדְעַר זַאל אִיךְ אִינגאַנְצֵן אַפְהַאקֵן קְשֶׁר מִיט אִים?

אַ גְרוִיסֵן יִיִשֶׁר כַּח פֶּאָר אַלֶּעס.

תְּשׁוּבָה:

בְּעִזְרַת ה' תִּתְבַּרְךָ - עֲרַב שְׁבַת פְּרִשַׁת תְּזַרִיעַ-הַחֹדֶשׁ, כ"ט אָדָר ב', מְבַרְכִים נִיסֵן, שְׁנַת תְּשַׁע"ט לְפָרֶט קֶטֶן

לְכַבּוֹד הַבְּחוֹר ... גְּרוֹ יִאִיר.

אִיךְ הָאב עֶרְהַאָלְטֵן דִּיין בְּרִיוֹ.

דוּ הָאָסְט מִיר מִמֶּשׁ מַחֲוִי גַּעוּוֵעֵן מִיט דִּיין בְּרִיוֹ וּוְאוּ דוּ שְׂרִיבְסְט אַז דוּ גִיִיסְט הַפְּצָה; וְוַאס זַאל אִיךְ דִּיר זַאגֵן, עַס אִיז נִישְׁט דָּא קִיין גַּרְעֶסְעֶרַע זַאךְ פֿון צוּרִיקִבְרַענְגֵעֵן מְעַנְטֶשׁן צוּם אִיבְעֵרְשְׁטֵן. אַזוֹי ווִי עַס שְׁטִיט אִין זוֹהַר הַקְּדוֹשׁ (פְּרִשַׁת תְּרוּמָה, דָּף קכח:) אַז אַ מְעַנְטֶשׁ וְוַאס בְּרַענְגֵט צוּרִיק אִידישְׁע קִינְדֶּער צוּם אִיבְעֵרְשְׁטֵן אִיז זוֹכָה אַרְוִיף צוּ גִיין

וואו קיין שום מענטש איז נישט זוכה אנצוקומען; דער מענטש נעמט אַוועק טומאָה פון די וועלט און ער מאכט אז דעם אייבערשטן'ס נאמען זאל ווערן געהייליגט אויף די וועלט; אלע וועלטן שטייען אויף זיין זכות און ער וועט זוכה זיין צו זען קינדער און אייניקלעך, און צו אלע גוטע זאכן אויף די וועלט און אויף יענע וועלט; קיינער קען דעם מענטש נישט שלעכט'ס טון – נישט אויף די וועלט און נישט אויף יענע וועלט; ער גייט ארויף אין דרייצן טויערן פון שערי רחמים און קיינער קען אים נישט צוריק האלטן.

בנוגע דער בחור וואס לויפט דיר נאך און ער וויל דיר איבעררעדן צו טון עבירות וכו'; אודאי זאלסטו אפהאקן אלע קשרים מיט אים, וואס איז בכלל דיין שאָלָה? ! דו וועסט דאך ווערן אומגליקליך! דו וואלסטו ווען גענוואלט האבן שייכות מיט איינער וואס איז א רוצח און הרג'ט מענטשן? חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ספרי כג, פסקא רנב): "המחטיא האדם", ווען איינער מאכט איינעם זינדיגן, "קשה לו מן ההורגו", איז ער ערגער פון איינער וואס הרג'ט איינעם, "שההורגו – אין מוציא או מן העולם הזה ומן העולם הבא", ווייל דער וואס הרג'ט א מענטש הרג'ט נאר דעם גוף, ער נעמט אים אַוועק נאר פון די וועלט, "והמחטיאו – מוציא או מן העולם הזה ומן העולם הבא", אבער דער וואס מאכט איינעם זינדיגן, הרג'ט אים אַפּ פון די וועלט און פון יענע וועלט.

דער אייבערשטער זאל דיר העלפן זאלסט בקרוב טרעפן דיין שידוך, אמן.

...